

OBSERVANT

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht Redactieadres: Postbus 616 6200 MD Maastricht Jaargang 28 10 januari 2008

Boerenkoolstamppot met worst: een heerlijk wintergerecht, maar ook een enorme caloriebom. Vierhonderd gram stamppot bevat voldoende energie om drie uur te wandelen. En dat is zonder de worst. Loop daarvoor nog maar een uur extra. De mensa's doen deze hele week mee aan de Health & Fitness week en willen hun klanten bewuster maken van wat ze naar binnen stoppen. Stokbroodjes, snacks, warme maaltijden en salades gaan vergezeld van een etiket met daarop de voedingswaarden. Zie deze pagina. Foto: Philip Driessen

2 Stelling: Geert Wilders krijgt te veel aandacht in de media

3 25 jaar aan de UM: "Ik vind mijn carrière niet zo flitsend"

7 Medewerdersprijs 2007 voor Ine Kuppen en Arnoud Arntz

8-9 Jonge onderzoekers en hun inspiratiebron: "Zal ik daar ooit aan kunnen tippen?"

Plannen voor 'cradle to cradle-universiteit' in Venlo blijken nog uiterst vaag

Komt er een nieuwe *cradle to cradle*-universiteit in Venlo die samenwerkt met de UM? *Dagblad De Limburger* meldde dat afgelopen dinsdag. De werkelijkheid blijkt anders. En de Universiteit Maastricht gaat binnenkort toch praten met de initiatiefnemers.

Cradle to cradle is een snel in populariteit groeiende economische filosofie waarin recycling centraal staat en afval tot het verleden behoort. De bedenkers ervan, de Amerikaan William McDonough en de Duitser Michael Braungart, ontdekten wereldwijd respons. Zo bracht een tv-uitzending eind 2006 van het programma *Tegenlicht* ook de manager marketing, PR en productontwikkeling van de Limburgse Kamer van Koophandel, Dick Thesingh, ertoe om contact op te nemen met beide heren. Daaruit ontstond het idee om in Limburg, om precies te zijn in Venlo op het terrein van de komende Floriade, een instituut op te zetten dat universitair masteronderwijs in deze richting kan verzorgen. Het gaat, zegt Thesingh, niet om een universiteit, zoals DDL meldde, maar om een faculteit die gevoerd wordt vanuit verschillende universiteiten, minimaal drie. "Idealiter zijn dat Eindhoven, Wageningen en Maastricht; in de krant stond Nijmegen, maar dat had dus Maastricht moeten zijn." Dat gekozen wordt voor de nieuwe figuur van een interuniversitaire faculteit heeft volgens Thesingh te maken met Braungarts hang naar onafhankelijkheid; reden waarom hij zijn faculteit

niet wil aanhaken bij slechts één instelling. Er zijn gesprekken geweest met "de meeste Nederlandse universiteiten", meldt Thesingh. Bij de UM is men echter nog nauwelijks op de hoogte van het project. De waarnemend directeur van de UM-vestiging in Venlo, Saskia van Leeuwen, is "er informeel vlak voor kerst over benaderd, door de gemeente Venlo, maar dat moet ik nog bespreken met het college van bestuur. Volgens mij gaat het over niet meer dan een leerstoel, niet eens een faculteit." Dat laatste is ook de lezing van de betrokken Venlose beleidsambtenaar Jos van der Heijden: "Onze wethouder heeft op 20 december een intentieovereenkomst met Braungart getekend over een leerstoel, niet over een faculteit. Het ging erom al het mogelijke te doen om een kennisinfrastructuur rond dit onderwerp in de regio te organiseren." Maar Thesingh blijft erbij dat het om een faculteit gaat, en, zegt hij, er is wel degelijk in een vroeg stadium contact geweest met de UM, in de persoon van de vorige UM-Venlo directeur, Noël Lebens, begin vorig jaar. Lebens werd echter lid van het college van Gedeputeerde Staten van de provincie en verliet daarmee de UM, waarna het initiatief kennelijk enigszins verzandde totdat zeer recent de gedeputeerde van milieu Bert Kersten UM-collegevoorzitter Jo Ritzen benaderde. Daaruit is nu een afspraak voortgevloeid, zegt UM-woordvoerder Jeanine Hermans, dat het college binnentoe met Braungart gaat praten. Over eventuele steun vanuit de rijksoverheid voor het project is nog weinig bekend. Thesingh:

"We hebben met ze gesproken, de sfeer was welwillend maar men wil uitgewerkte plannen zien. Dan pas kan het issue van de financiering op tafel komen." Als betrokken ministeries noemt hij OCW, Landbouw (vanwege Wageningen) en Economische Zaken. Intussen zijn wetenschap-

pers in Wageningen en Cardiff bezig met de eerste opzet voor de curricula, meldt hij. "Die zullen in mei het licht zien. En dan komt nog het hele traject met de accreditatie. Het gaat dus nog wel even duren."

■ Wammes Bos

Universitaire gezondheidscheck

"Het is aan te raden om boter op je brood te smeren ook al vind je het vies. Er zit vitamine A in, goed voor de ogen. Een alternatief is wortels eten. Doe je dat?" Het is dinsdagmiddag, Tongersestraat 53, de Health & Fitness week is in volle gang. We lopen nog geen vijf minuten rond op de gezondheidsmarkt of we worden met de neus op de feiten gedrukt. De diëtist overhandigt een vragenlijst om medewerkers en studenten van de Universiteit Maastricht bewuster te maken van hun beweeg- en eetpatroon. "Probeer minimaal dertig minuten per dag te bewegen, eet twee stuks fruit, sla het ontbijt niet over." Menigeen weet het allemaal wel, maar doet het niet. Het college van bestuur is initiator van deze eerste Health & Fitness week. "Het is de tijd van de goede voornemens. Meer beweging en letten op lijf en gezondheid horen daarbij", zegt Peter Dormans, hoofd Arbo. "Een gezonde geest heeft een gezond lichaam nodig." Vooral vrouwelijke dertigers en veertigers die in de economiefaculteit of op de Minderbroedersberg werken, sluiten tijdens hun lunchpauze aan in de rij wachtenden. Ze zijn benieuwd naar

hun cholesterolwaarde. Twee verpleegkundigen prikken in de ene na de andere vinger. "Ook al ben je slank, dat zegt niks over laag of hoog cholesterol", klinkt het. Ondertussen delen UM-sportdocenten kaartjes uit voor try-outlessen yoga en pilates en geven cardioloog Leo Hofstra en hoogleraar bewegingswetenschappen Harm Kuipers korte lezingen. Wie nog even de tijd heeft, strijkt neer voor een stoelmassage.

■ WD

Donderdag 10 januari, 12.00-14.00 uur, is de gezondheidsmarkt in de foyer van de UNS 40

Only in English

5 Maxim of the week: People love to witness unfolding romances
6 Stories behind the ads: It costs only a few euros to solve a simple IT-problem

Stelling: Geert Wilders krijgt te veel aandacht in de media

"Tien jaar geleden mocht Beatrix niet gaan skiën in het Oostenrijk van Haider"

Zijn uitspraken halen keer op keer de voorpagina's en vorige maand riep het NOS Radio 1-journaal hem uit tot politicus van 2007. Vriend noch vijand kan om Geert Wilders heen in de media. Is al die media-aandacht terecht of niet?

"Ik snap dat radicale standpunten interessant zijn voor de media. Wanneer Wilders roept dat de koran een fascistisch boek is dan wekt dat nieuwsgierigheid op bij lezers, ook bij mij", zegt Saskia Bonjour, promovendus bij de faculteit cultuur- en maatschappijwetenschappen. Volgens Bonjour, die zich in haar onderzoek onder meer richt op politieke debatten over migratiebeleid, ligt er een taak voor politieke partijen: "Het is aan andere politici om hier goed antwoord op te geven. Ze moeten een tegengeluid laten horen, maar dat lukt niet altijd. Ik zou ook niet meteen kunnen zeggen hoe zij dat kunnen verbeteren, maar het moet anders." Bonjour leest zelf *NRC Handelsblad* en *de Volkskrant*. Deze kranten proberen volgens haar een evenwichtig beeld van de politieke gebeurtenissen te schetsen.

"Wilders speelt uitermate knap in op de openingen die media en politiek hem bieden. Door met extreme standpunten te komen, zoals de afschaffing van de koran, kunnen de media niet veel anders dan aandacht besteden aan zijn uitspraken. Doen ze dat niet, dan lopen ze het risico om van censuur te worden beschuldigd en zal hij er een schepje bovenop doen", denkt prof. Louk de la Rive Box, voorheen hoogleraar internationale samenwerking bij cultuur- en maatschappijwetenschappen en tegenwoordig rector van het Institute for Social Studies in Den Haag. Onlangs zette hij samen met vijftig andere bekendere Nederlanders zijn handtekening op de site www.benoemenenbouwen.nl, een nieuw initiatief van Doekle Terpstra, voorzitter van de HBO-raad: tegen de 'verwildering' van de samenleving en voor meer tolerantie. Hij steunt het initiatief van Terpstra omdat "ik als rector van het ISS merk dat het imago van Nederland internationaal is verslechterd door de uitspraken van Wilders. Welk imago willen we uitdragen? Nu zien we iemand met geblooderd haar op de cover van *Time*. Ik zou liever

Illustratie: Toussaint Essers

zien dat Terpstra daar op stond." Nederlandse media kunnen niet om Wilders heen, maar ze kunnen wel een ander redactioneel beleid voeren, vindt hij: "De Pers beesteed minder aandacht aan Wilders dan *Metro* of *Spits*. Ook *Trouw* heeft een zeer ongebruikelijke stap genomen door vorige week de hele voorpagina tegen betaling te reserveren voor het initiatief Terpstra. Vrijheid van meningsuiting is een groot goed, maar het moet wel ergens over gaan. Het moet er niet toe leiden dat stevast één mevrouw of meneer in de politiek via dit middel het eigen electoraat kan uitbreiden.

"Tien jaar geleden mocht onze koningin niet op skivakantie naar Oostenrijk omdat daar een politicus aan de macht was gekomen die volgens Nederlandse maatstaven onacceptabele dingen zei. Vergeleken bij wat Wilders tegenwoordig dagelijks roept, was dat kleine-jon-

gens-werk. Dan zijn we in tien jaar tijd toch enorm afgezaakt."

Studiegenoten Michiel van Dongen en Dennis van den Brug (beiden International Business) snappen dat de pers Wilders graag citeert: "Hij roept veel dingen die anderen niet publiekelijk zeggen, dat scoort veel lezers." Een censuur op Wilders heeft geen zin: "Hij blijft met ideeën komen, desnoods met nog extremere. Wat een beetje jammer is: hoe meer aandacht hij krijgt, hoe meer publiek." Ook: "Wilders wordt in de pers 'neergezet' alsof hij het voor het zeggen heeft in Nederland." Eugene Theunissen, student Economics, wijst op een ander nadeel: "Mensen gaan op hem stemmen doordat ze vooral hem op tv zien of in de kranten tegenkomen." Volgens de drie weet Wilders precies hoe hij de krantenkoppen moet halen: "Hij is heel goed in PR."

■ Irene Smeets

Colofon

Redactieadres

Bonnefantenstraat 2
(volg routebordjes in het Visitors' Centre)
Postbus 616
6200 MD Maastricht
T 043 - 38 85 385
F 043 - 38 82 799
E observant@obs.unimaas.nl
W www.observant.unimaas.nl

Stichtingsbestuur

Cor Spreeuwenberg (vz), Etienne Packbier,
Marloes Rikhof

Redactieraad

Rico Camp, Erik Driessen, Ellen Krijnen,
Christoph Rausch, Eline Verwey

Redactie

Riki Janssen (hoofdredacteur) T 38 85 384
Wammes Bos T 38 85 383
Wendy Degens T 38 85 382
Irene Smeets T 38 85 386
Maurice Timmermans T 38 85 381

Beheerder

Marlies In de Braekt T 38 85 385

Redactie-assistent

Marion Janssens T 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Lynn Berger, Myrte Dujardin, Sigrid
Heuvelmans, Wiel Kusters, Hans Philipsen,
Jan de Roder, Danielle Stals, Loes Witschge

Fotografie

Philip Driessen, Loraine Bodewes

Opmaak

Simone Golob

Basisontwerp

Studio Dumbar, Rotterdam

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman

Druk

Em. de Jong b.v., Baarle Nassau

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen
zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Bureau Van Vliet, Postbus 20, 2040 AA
Zandvoort. Tel. 023-5714745, fax 023-
5717680, l.paap@bureauvanvliet.com
Internet: www.bureauvanvliet.com
(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

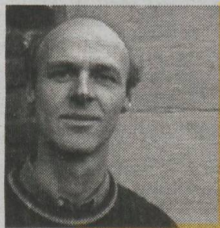
Leden van de universitaire gemeenschap
ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden
en andere belangstellenden kunnen zich
abonneren voor € 37,00 per jaar. Losse
nummers € 1,00

HOP

Observant is aangesloten bij het
Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van
de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk
worden overgenomen

Sinister

Een congres bezoek je om het thema dat aan de orde is, om je verhaal kwijt te kunnen en andere verhalen mee terug te nemen. Maar iedere congresganger weet dat je de grootste winst meestal haalt uit onverwachte randverschijnselen. Van de drie dagen in Oxford zal ik vooral mijn bezoek

aan de boekhandel niet snel vergeten. Om persoonlijke redenen kon ik niet afblijven van 'A Left Handed History of the World'. Als er geen linkshandigen waren geweest, dan ook geen Queen Victoria, Napoleon, Charlie Chaplin, Leonardo da Vinci, Bill Clinton, Albert Einstein, Lewis Carroll. Wat zou het slecht gesteld zijn met al die weldadige linkse eigenschappen: de gave een eigen weg te gaan, intuïtie te gebruiken, rechtvaardigheidsgevoel te ontwikkelen, de capaciteiten om een probleem te visualiseren en zo praktisch op te lossen, een fantasie te ontwikkelen en die na te streven. Leve de lefties!

Nieuwe kennis leidt tot nieuwe verwachtingen, maar helpt je ook om de geschiedenis met nieuwe ogen te zien. Als u het mij vraagt: deze kwestie gaat het komende jaar beheersen.

In de serie: 'Was Jezus Julius Caesar' en 'Was Jezus getrouwd met Maria Magdalena' verschijnt nu een publicatie over de linksheid van Jezus. Alleen ingaand tegen de stroom, met een groot gevoel van recht, in zijn verhalen de meest abstracte problemen tot een visueel verhaal terugbrengen: het kan niet anders dan dat hij links was. Dan Brown, toe aan een nieuwe kaskraker, onderzoekt de schatten van het Vaticaan. Verborgene details brengt hij aan het licht. Let eens op dat schilderij van de hemelvaart, Jezus met rechterhand hoog geheven. Zie je dat zijn linkerhand achter de rug is gebonden? Altijd al repressief geweest, die jongens daar in Rome, als schoolmeesters in de negentiende eeuw. Het Vaticaan reageert direct. Linkshandigheid is geen zonde maar wel tegen de natuur, het zou goed zijn als mensen met deze bijzondere beperking dezelfde psychotherapeuten bezoeken die ook al veel ervaring hebben opgedaan in het behandelen van homoseksuelen.

Nog een kwestie die het jaar zal gaan beheersen. Een bekende Nederlandse volksvertegenwoordiger, die alweer zes weken niet voorop de krant heeft gestaan, komt met het wetsvoorstel dat alle Nederlanders moeten eten met de vork in de linkerhand. Hindoe- en moslimorganisaties bezinnen zich op de

vraag of reageren slim is, of dat ze hem daarmee in de kaart spelen. Maar voordat ze er uit zijn reageert de ambassadeur van de Verenigde Staten furieus. "Blijf van onze mensen af, eten met een lepel of vork in de rechterhand is de algemene wereldstandaard in Amerika."

Nog een droom. Bij Gender en Diversity wordt eerst alleen een promotieplek 'links' vrijgemaakt. Al snel merkt Mineke Bosch dat ze niet kan achterblijven bij Leiden, waar de Queer-studies zijn aangevuld met de post 'Gauche!', een speciale Bill Gates (ja, ook hij) leerstoel voor linkshandigheid. Met een titel waar de Verkeerde Kant jaloers op kan zijn: 'Manus Sinister', de duistere hand. De linkshandige hoogleraren, altijd goed voor 12 procent, misschien wel 15 procent, sponsoren deze bijdrage aan hun identiteitsontwikkeling. U snapt, een boek dat zulke dromen oproept kan ik niet laten liggen. 'Is it a present or are you left handed?', vraagt de verkoopster. Zie je wel, stigmatisering! Ik kijk haar fronsend aan. Wat linksig reken ik of.

■ Roel Bosch, studentenpastor, Tafelstraat 13

De column wordt op persoonlijke titel geschreven

Kennis in Kaart is tam gemaakt

Voormalig VVD-staatssecretaris Mark Rutte wilde met het rapport *Kennis in Kaart* de bestuurders van universiteiten en hogescholen jaarlijks "in hun ego" raken. Maar het scherpe kantje is er vanaf, een nationale ranglijst is niet te vinden.

De vierde editie van *Kennis in Kaart* wil niet meer provoceren. Het rapport, zo schrijft het ministerie letterlijk, presenteert voortaan de feiten waarop het ministerie zijn beleid baseert. Alleen "als het nodig is" zullen de afzonderlijke instellingen tegen het licht worden gehouden. Er staan allerlei landelijke cijfers in het rapport, zoals de rendementen van het hbo en de universiteiten, de tijdsbesteding van studenten en het aandeel afgestudeerden met 'buitenlandervaring'. De groei van het aantal studenten staat in een

mooi grafiekje, net als de hoeveelheid afgestudeerden die snel een baan op niveau vinden. Maar een nationale ranglijst ontbreekt. Alleen de internationale ranglijsten staan er in, maar die waren al bekend. De onderlinge vergelijking van instellingen beperkt zich verder tot betrekkelijk onschuldige vragen als: hoeveel lectoren hebben de afzonderlijke hogescholen in dienst en hoeveel proefschriften leveren de universiteiten af? Aan welke hogeschool studeren de meeste allochtonen? Welke universiteit won de meeste Spinoza-premie? Nergens worden zulke gegevens gekruist met de omvang of rendementen van de instellingen, terwijl daarmee toch iets van de prestaties zou komen bovendrijven. Ook een tabel met de student-stafratio per universiteit en hogeschool ontbreekt - alleen het weinigzeggende landelijke cijfer staat erin.

Over de verhouding student-staf is veel te doen geweest, want de instellingen willen die pertinent niet vrijgeven per opleiding. En nog iets: hoe doen opleidingen het eigenlijk in de accreditatie? Niets daarover in *Kennis in Kaart*. Het rapport is tam gemaakt. De felle kritiek die de instellingen in voorgaande jaren op het rapport leverden, was misschien niet ongegrond, maar er is onmiskenbaar meer mogelijk dan het ministerie nu laat zien. Minister Plasterk zegt dat hij in de toekomst extra middelen ter beschikking wil stellen aan instellingen die goede prestaties leveren, maar in dit rapport legt hij de achterblijvers het vuur nog niet na aan de schenen.

■ HOP, Bas Belleman

► Zie ook pagina 5

Instituut Clingendael: "Toelating Iraanse studenten geen probleem"

Iraanse studenten moeten gewoon een Nederlandse bèta-opleiding kunnen volgen. De VN-resolutie op grond waarvan de groep door universiteiten wordt geweigerd, blokkeert alleen "specialised teaching and training" rond nucleaire technologie.

Dat stelt Dick Leurdijk van instituut Clingendael, het kenniscentrum voor internationale politiek. "In de kranten wordt de suggestie gewekt dat gewone Iraanse studenten aan Nederlandse instellingen de kennis kunnen vinden waarmee kernwapens kunnen worden gemaakt. Onzin natuurlijk: een gewone student vergaart basis-kennis, niets meer." De Universiteit Twente en de TU Eindhoven

laten helemaal geen Iraanse studenten meer toe, omdat immigratiedienst IND op grond van de VN-resolutie wil dat universiteiten officieel verklaren dat deze studenten geen toegang krijgen tot 'proliferatiegevoelige informatie'. De instellingen zeggen die verklaring niet te kunnen geven. De TU Delft maakt zich minder zorgen. Volgens een woordvoerder van de instelling kunnen Iraanse studenten er zonder problemen een opleiding volgen. "We geven geen colleges over proliferatiegevoelige informatie. Alleen het Reactorinstituut Delft blijft voor hen gesloten." Volgens Leurdijk van Clingendael speelt de affaire-Khan de universiteiten nog altijd parten: in de jaren zeventig zorgde wetenschapper Abdul Quadeer Khan ervoor dat Pakistan Nederlandse

nucleaire kennis in handen kreeg die uiteindelijk werd gebruikt bij de ontwikkeling van kernwapens. "Maar Khan was al wetenschapper. Hij werkte bij verschillende instituten en vergaarde daar de gespecialiseerde kennis die nu volgens de VN voor Iran moet worden geblokkeerd. Dat is natuurlijk iets totaal anders dan kennis die een gewone student opdoet."

Een woordvoerder van OCW laat weten dat het kabinet aan de zaak werkt. "Het is niet de bedoeling dat openbare kennis wordt afgeschermd. Het is te vroeg om te zeggen dat er iets voor Iraanse studenten wordt geregeld, maar we zijn met universiteiten en andere betrokken ministeries in gesprek over de interpretatie van de VN-resolutie."

■ HOP, Thijs den Otter

Drie mediaprijswinnaars

De faculteit economische wetenschappen en bedrijfskunde heeft een mediaprijs van in totaal achttienduizend euro in het leven geroepen. Die moet medewerkers aansporen om hun onderzoeksresultaten vaker in kranten en in radio- en televisieprogramma's voor het voetlicht te brengen. Dat zou de beeldvorming en de reputatie van de faculteit ten goede komen. Daags voor kerst maakte de faculteit drie winnaars bekend. Een van de laureaten is het ROA (Researchcentrum voor Onderwijs en Arbeidsmarkt), dat uitgebreid het nieuws haalde met de zesjescultuur onder studenten en met arbeidsmarktonderzoek. Ook ging zesduizend euro naar Dirk Tempelaar, Bart Rienties en Piet van den Bossche, die veel media-aandacht kregen voor hun onderzoek naar onder meer de kennishiaten (vooral op het gebied van wiskunde) van de huidige eerstejaarsstudenten. Tot slot vielen Luc Soetecum cum suis in de prijzen, die op verzoek van de Vlaamse overheid een rapport uitbrachten over het Vlaamse innovatiebeleid. Conclusie: te complex, te provincialistisch. De minister prees het rapport in Belgische kranten en verklaarde ernaar te zullen "handelen".

De directeur van onderzoeksinstituut UNU/Merit is gelauwerd vanwege de grote maatschappelijke impact van zijn onderzoek - immers een belangrijk criterium voor toekenning van de prijs - en de navenant gunstige pr voor de faculteit.

■ MT

Miljoenensubsidie

Mundo, het universitaire bureau voor ontwikkelingssamenwerking, mocht zich eind vorig jaar verheugen in een alleraardigst kerstgeschenk. Pal voor de feestdagen sleepte het UM-bureau miljoenen aan overheidssubsidie (NPT-programma) in de wacht, waarmee drie nieuwe ontwikkelingsprojecten op touw zullen worden gezet.

Zo zal Mundo samen met Maastrichtse juristen een nieuw basiscurriculum ontwerpen voor de rechtenfaculteit van de Udayana Universiteit in Den Pasar (Bali). Daar is een bedrag mee gemoeid van anderhalf miljoen euro, verspreid over vier jaar.

In eenzelfde tijdsbestek zal het UM-bureau voor ontwikkelingssamenwerking samen met de faculteit Health, Medicine and Life Sciences een curriculum op het gebied van preventieve geneeskunde vormgeven. Dit lesprogramma zal aan verschillende Vietnamese medische faculteiten worden ingevoerd. Vietnam kent een groeiend tekort aan eerstelijnsartsen op het platteland. Ook het Koninklijk Instituut voor de Tropen en de universiteiten van Amsterdam, Nijmegen en Bangkok doen mee. Budget: 2,7 miljoen.

Tot slot is Mundo ruim anderhalf miljoen euro beloofd om, eveneens samen met Maastrichtse artsen, het medisch onderwijs aan de Jemenitische Hadramout University op pgo-leest te schoeien. Daar is de afgelopen jaren al een begin mee gemaakt.

■ MT

Bindend studieadvies CW

De faculteit cultuur- en maatschappijwetenschappen gaat in september 2009 het bindend studieadvies invoeren voor de bacheloropleiding cultuurwetenschappen. Het bsa geldt voor zowel de Nederlandse als Engelstalige variant. De faculteit wil daarmee tegemoet komen aan de wens van het college van bestuur die iedere bacheloropleiding aan de UM van een bsa wil voorzien. Ook de groei van CW (ruim 170 eerstejaars afgelopen september) sinds de oprichting van de Engelstalige track in 2006 speelt een rol. In 2005 kreeg de bacheloropleiding European Studies al een bindend studieadvies. "Destijds hebben we onderzocht of het ook de moeite zou zijn voor CW. Toen bestond de Engelstalige variant nog niet en leverde het nog te weinig op", aldus portefeuillehouder onderwijs Joop de Jong.

■ IS

25 jaar jong

"Is het tegenwoordig niet een slecht teken als je zo lang bij een werkgever blijft?" Dr. Beppie Boode lacht. Zij kwam in 1982 in dienst bij de toenmalige Rijksuniversiteit Limburg. Vlak voor kerst 2007 werd de (parttime) docent bij huisartsgeneeskunde samen met een kleine veertig andere jubilerende UM-medewerkers - onder anderen Observants beheerder Marlies In de Braekt - gehuldigd in kasteel Rijckholt. Een concert van de violist Hans van Kerckhoven en pianist Peter Caelen, een hand en gelukwensen van het voltallige college van bestuur, een bloemstuk, glazen schaal en een borrel viel de jubilarissen ten deel.

Boode weet niet of ze trots moet zijn op haar vijftienvijftigjarig ambtsjubileum. Dit in tegenstelling tot haar echtgenoot die met brede glimlach haar carrière staat. "Nee, ik vind niet dat mijn carrière zo flitsend is. Ik behoor

tot de derde lichterij geneeskundestudenten van de UM, ik ben huisarts in Geleen en ben in 1998 in Maastricht gepromoveerd op een cardiovasculair onderwerp. Ik ben al heel lang docent, en vind het jammer dat ik niet de mogelijkheid heb gekregen van mijn vakgroep om onderzoek te doen. De combinatie van onderzoek en onderwijs is toch normaal aan een Nederlandse universiteit? Mijn man werkt bij DSM, en dan zie je het verschil. Daar gaat men heel bewust om met carrièretrajecten, binnen mijn vakgroep is er geen beleid om mee te denken over iemands loopbaan of medewerkers te attenderen op kansen."

Even verderop drinkt jubilaris prof. Wim Gijssels een glaasje met zijn decaan Jos Lemmink van de faculteit economie en bedrijfskunde. Was het makkelijk om de 25 jaar vol te maken? "Toen ik hier begon was de universiteit in opbouw, we kregen heel veel

kansen. Iedere vier jaar kwam er weer een andere functie of taak waardoor ik weer kon leren. Was dat niet gebeurd, dan was ik niet gebleven. Bovendien neemt deze universiteit studenten serieus. Dat was ook een reden om niet over te stappen." Heeft hij ooit gedacht aan weggaan? "Zo'n vijf jaar geleden, toen de universiteit heel hard ging groeien, en de bureaucratie de overhand begon te krijgen op de mensen." Hij bleef omdat zijn faculteit "tot op de dag van vandaag dynamisch is. We staan aan de frontlinie als het gaat om internationalisering, onderwijsvernieuwing en hebben veel aandacht voor het personeel. Ik ga soms weken achter elkaar met een fles wijn of bloemen naar huis als blijk van waardering." Dan met een zucht: "Ik zou soms willen dat de universiteit het lerende vermogen van onze faculteit wat meer zou koesteren." (RJ, foto Philip Driessen)

'Balkenende-norm' minder vaak overschreden

In 2006 verdienden 53 personeelsleden van universiteiten en hogescholen meer dan een minister – twaalf minder dan in 2005. Het aantal ontslagvergoedingen nam bovendien fors af.

In 2006 werd de zogeheten Balkenende-norm voor de publieke en semi-publieke sector verhoogd van 158.000 naar 171.000 euro, het gemiddelde jaarloon van een minister. Misschien wel daarom werd de norm minder vaak overschreden dan in 2005, toen het hoger onderwijs nog 65 grootverdieners telde. Dit blijkt uit het overzicht van topinkomens dat het ministerie van Binnenlandse Zaken vlak voor Kerst publiceerde.

Bij de universiteiten verdienden 25 bestuurders – onder anderen de Maastrichtse collegevoorzitter Jo Ritzen – en medewerkers meer dan een minister. Pensioenvergoedingen telden daarbij mee, maar eventuele ontslagvergoedingen niet. Ook vijftien hoogleraren, onderzoekers en docenten overschreden de salarissenorm die bepaalt wanneer instellingen tot openbaarmaking in het jaarverslag moeten overgaan. Twee bestuurders van de Wageningen Universiteit verdienden meer dan drie ton, net als de scheidende rector van de Universiteit Utrecht, die een hoge pensioenvergoeding meekreeg.

In het hbo kwamen dertien bestuurders boven de norm – één meer dan in 2005. De collegevoorzitter van de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen verdiende het meest (210 duizend euro) en streefde zijn collega van Hogeschool Inholland (207.000 euro) voorbij.

Inclusief gouden handdrukken verdienden 76 personeelsleden van universiteiten en 17 van hogescholen meer dan een minister. De hoogste ontslagvergoeding (581 duizend euro) ging naar een hoogleraar van de TU-Delft, die haar ex-werknemers in 2006 in totaal minstens 5,5 miljoen euro meegaf. Het was nog slechts het staartje van de grootscheepse reorganisatie die in 2005 haar beslag kreeg: toen keerde Delft ten minste 32,5 miljoen aan ontslagvergoedingen uit. Ook andere instellingen deden het in 2006 wat

kalmer aan: de Universiteit van Amsterdam gaf ex-werknemers volgens de lijst 2,5 miljoen euro mee (in 2005 nog 6,5 miljoen), de Rijksuniversiteit Groningen 265 duizend euro in plaats van 5,8 miljoen, de Universiteit Maastricht 540 duizend euro in plaats van vier miljoen en de Universiteit Utrecht niets, tegen zes miljoen in 2005.

Let wel: alleen de ontslagvergoedingen die ervoor zorgden dat de ontvangers boven de Balkenende-norm uitstegen, zijn in deze lijs-

ten openbaar gemaakt. De werkelijke bedragen zullen hoger liggen.

In opdracht van de commissie-Dijkstal wordt momenteel een onderzoek uitgevoerd naar de aard van de ontslagvergoedingen in 2005. Het daaropvolgende advies wordt dit jaar verwacht. Het kabinet moet nog reageren op het eerdere advies van de commissie over de hoogte van salarissen in de semi-publieke sector waartoe ook de universiteiten en hogescholen behoren.

■ HOP, Hein Cuppen

Meer tijd voor studie en bijbaan

Studenten steken meer uren in hun opleiding. Voltijdstudenten waren in het studiejaar 2005/2006 gemiddeld 34 uur per week aan het blokken: twee uur meer dan in het jaar daarvoor. Ook hun bijbaantje vergt meer tijd.

Dat blijkt uit de vlak voor Kerst verschenen Studentenmonitor 2006 van het ministerie van OCW. Daarin zijn gegevens verzameld aan de hand van een enquête onder veertienduizend studenten. Hbo-studenten zijn met 35,5 uur studie ijveriger dan hun universitaire collega's, die wekelijks 32 uur met hun opleiding bezig zijn. Studenten investeren ook meer tijd in hun bijbaan: in het collegejaar 2005/06 werkten ze 9,4 uur per week achter de bar of in het magazijn van de supermarkt, tegen 8,6 uur in het jaar ervoor.

De Studentenmonitor 2006 besteedt extra aandacht aan de doorstroming van de bachelor- naar de masteropleiding. Uit het onderzoek blijkt dat 10 procent van alle studenten ontevreden is over het voorlichtingsmateriaal waarmee zij hun keuze voor een vervolgstudie bepalen. Universitaire studenten vinden een masteropleiding vanzelfsprekend: slechts 5 procent van de academische studentenpopulatie wil na de bachelorfase meteen aan het werk. De rest zegt een vervolgstudie te ambiëren. Ongeveer driekwart blijft opleiding en instelling trouw en wil een doorstroommaster kiezen die naadloos aansluit op de driejarige bacheloropleiding. Twaalf procent gaat voor een masteropleiding in een andere discipline, en een kleine 10 procent voor de twejarige researchmaster. Van de ondervraagde hbo-studenten is maar een kwart van plan na de bachelor een masteroplei-

ding te volgen. Die terughoudendheid laat zich eenvoudig verklaren: een bacheloropleiding in het hbo duurt niet drie maar vier jaar en levert een prima arbeidsmarktqualificatie op. Wie desondanks voor een vervolgstudie op masterniveau kiest, is – enkele opleidingen in de zorg-, onderwijs-, of kunsthoek uitgezonderd – aangewezen op een (dure) private mba-opleiding of op het aanbod van de universiteiten. Minister Plasterk liet de afgelopen weken herhaaldelijk weten dat hij de overgang van bachelor- naar masteropleiding wil aanpassen: hogescholen moeten meer ruimte krijgen om met overheidssteun masters aan te bieden, en aan de universiteit moet het minder vanzelfsprekend zijn dat de overgrote meerderheid van de studenten voor een doorstroommaster kiest. Dit voorjaar stuurt hij hierover een notitie naar de Tweede Kamer.

■ HOP, Thijs den Otter

Bijverdiengrenzen voortaan bruto

De bijverdieneregeling voor studenten is gewijzigd. Voorheen keek de IB-groep naar het netto-inkomen, maar in 2008 telt het 'belastbaar loon'. Toch kunnen studenten evenveel bijverdienen als voorheen, verwacht studentenorganisatie ISO. Afgelopen kalenderjaar mochten studenten maximaal 10.630,74 euro netto bijverdienen zonder gevolgen voor hun studiefinanciering. Verdienen ze meer, dan moeten ze nu een deel van hun beurs en OV-kaart terugbetalen. Komend jaar verandert de berekening. In 2008 mag het belastbaar loon (of het verzamelinkomen) niet hoger zijn dan 12.916,17 euro. Daaronder wordt verstaan de bruto inkomsten min de aftrekposten. Je kunt dus 12,9 duizend euro bruto bijverdienen en nog eens pakweg honderd euro reiskostenvergoeding krijgen zonder dat je over de bijverdiengrenzen heengaat.

Aangezien studenten niet veel belasting betalen en bovendien vaak geld terugkrijgen van de belastingdienst, komen de bedragen van de bijverdiengrenzen in 2007 en 2008 op hetzelfde neer, meent het ISO. Om het in beleidsjargon te zeggen: de maatregel is 'budgetneutraal' ingevoerd.

Maar net als vorig jaar moeten studenten op hun hoede blijven, vooral als ze een eigen bedrijfje hebben. Zie de website van de IB-groep, waarop de regeling tegenwoordig helder staat uitgelegd. Wie wist bijvoorbeeld dat inkomsten uit een loterij niet meetellen voor het verzamelinkomen?

■ HOP, Bas Belleman

[www.ib-groep.nl/particulier/Informatie/
Studiefinanciering/Hoger_onderwijs/
Bijverdienen_in_2008.asp](http://www.ib-groep.nl/particulier/Informatie/Studiefinanciering/Hoger_onderwijs/Bijverdienen_in_2008.asp)

Wellicht eigen cao student in horeca

Als het aan vakbond De Unie ligt, krijgen studenten en scholieren met een bijbaantje in de horeca straks een eigen cao. Meer loon is voor hen interessanter dan sparen voor pensioen en extra vrije dagen.

De Unie reageert op de uitkomst van onderzoek onder werknemers in de horeca. Daaruit blijkt dat 90 procent van de jongeren met een bijbaantje in restaurant, hotel of café aparte arbeidsvoorwaarden wenst. Afspraken over pensioenen en verlofdagen, vastgelegd in de reguliere cao, zijn volgens de vakbond niet aan hen besteed. "Het zijn passanten, ze blijven toch niet in de sector werken", zegt Unie-onderhandelaar Hanter Halle deze week in dagblad Trouw. Ruim 130 duizend van de 330 duizend werknemers in de horeca zijn studenten en scholieren met een bijbaantje. De Unie heeft het voorstel ingebracht bij onderhandelingen met werkgevers en hoopt dat ook de andere vakbonden een studie naar de mogelijkheden steunen. Zo'n studie zou noodzakelijk omdat er nog wel wat haken en ogen aan het plan zitten: "Waarschijnlijk moet de pensioenwet ervoor worden aangepast. We hebben niet de illusie dat we dit nu meteen kunnen regelen", aldus Ter Halle in Trouw.

Voorzitter Lisa Westerveld van studentenvakbond LSVb is blij met het initiatief en gaat er binnenkort met De Unie over doorpraten. Of een aparte cao voor studenten ook in andere bran-

ches denkbaar is, kan ze niet zeggen. "In de horeca lijkt in elk geval duidelijk dat studenten geld willen verdienen en niet al voor hun pensioen willen sparen."

■ HOP, Hein Cuppen

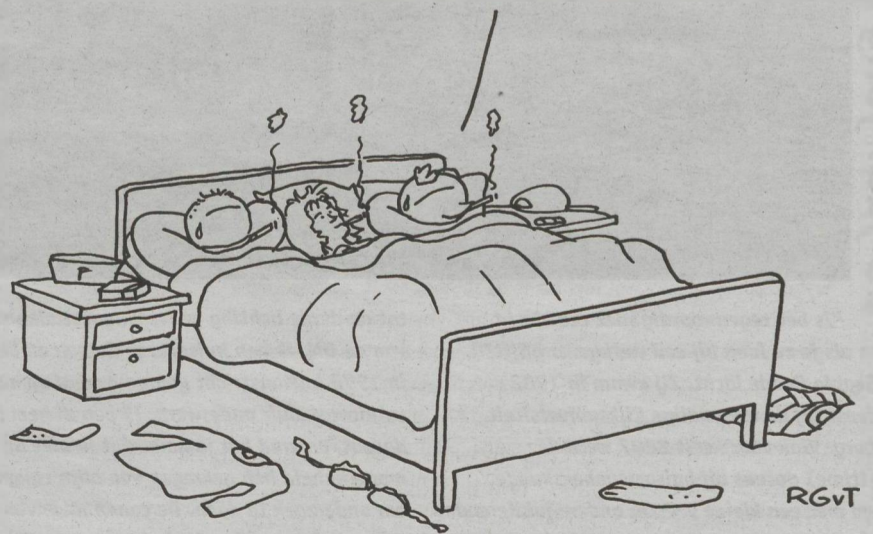

NK baanwielrennen

Esther Crombag, universitair docent staats- en bestuursrecht aan de rechtenfaculteit, heeft eind december de vijfde plaats behaald tijdens de Nederlandse kampioenschappen baanwielrennen in Alkmaar. Crombag, die blind is, deed mee in de categorie tandems en behaalde deze positie op een omnium samen met voorrijder Tjarco Cuppens. Het tweetal, het enige gemengde team tijdens het NK, werd zesde op de vier kilometer en vierde op de duizend meter. Op dit laatste onderdeel reed Crombag haar snelste tijd tot dusver: 1.14 minuut. Ze hoopt in 2008 te kunnen deelnemen aan de Paralympics in Peking.

FOKKE & SUKKE
MAKEN NIET AL HUN GOEDE
VOORNEMENS WAAR

NOU, DAT 'MEER
BEWEGEN' IS IN IEDER
GEVAL WEL GELUKT!

OBSERVANT

ENGLISH

BSA for Arts and Social Sciences

The Faculty of Arts and Social Sciences is going to introduce a binding study advice (BSA) in September 2009 for its Bachelors study of Arts and Social Sciences. The BSA will apply to both the Dutch and the English variants.

In doing so, the faculty is meeting the wishes of the Executive Board, which is to have a BSA introduced for every Bachelors study at the UM. The growth of Arts and Social Sciences (more than 170 first-year students last September) since the introduction of the English track in 2006, also plays a role. A binding study advice had already applied to the Bachelors of European Studies since 2005. "At the time, we investigated whether it would be worth the investment for Arts and Social Sciences. The English variant did not exist at the time, so it wasn't worth it", says education official Joop de Jong.

■ IS

'Future students to pay studies in full'

Left-wing politician Jacques Tichelaar (PvdA, Labour Party) wants future graduates to repay the cost of their studies in full. This would amount to approximately 35 thousand euros for graduates of schools of higher professional education and about 65 thousand euros for university graduates.

In an interview in weekly magazine *Vrij Nederland*, Tichelaar voiced his concerns about the rising costs of the ageing population. There is a danger of care and education becoming prohibitively expensive. In order to prevent "public poverty" unorthodox measures will be inevitable.

Tichelaar believes that the rise of lecture fees, announced by minister Plasterk for Masters studies, is only the beginning of what must be done in education. He literally said: "A next step could be students paying for their own studies in full."

Tichelaar fears that "from a cultural point of view, the Netherlands is not ready for such a solution". And indeed, not only the opposition parties but also the coalition partner CDA (Christian Democrats) immediately responded and did not regard the proposal as a solution. Tichelaar, former chairman of the Dutch General Education Union, jumped the gun before when he struck a monstrous alliance with the VVD in 2004, a party that was in office at the time when his own party was in the opposition. Infuriating the minor left-wing parties and the Christian Democrats, because he was prepared to release lecture fees for top studies, under the strict condition that accessibility would not be endangered. A special system of loans would take care of that. Eventually it all came to nothing.

■ HOP

Employee Prize

A small statue, a book about the sculptor and a coupon for 500 euros to eat out: these constitute the material benefits connected to the UM Employee Prize. But the honour and the appreciation that come with it, appeared to be the most important elements for both first-prize winners. Ine Kuppen, who has worked for the UM for 34 years, the last five of which she has devoted largely to setting up and implementing its alumni policy, and professor Arnoud Arntz from experimental psychopathology, made no secret about this in their word of thanks on Monday during the UM New Year's reception in the Ipanema bar (Bonnenfanten Museum). The Executive Board hands out the prize but does not decide upon the candidates. Employees themselves nominate colleagues; a separate committee, chaired by vice-president of the Executive Board, André Postema, selected these two from the 26 names that were put forward. It was about "employees with a special merit, whether at administrative, scientific or service level, or because of a special social effort from Maastricht University".

■ WB

Health & Fitness week

"A few kilos overweight, thanks to the Christmas dinner", shouts a UM employee, waving a piece of paper containing the results

of a short health test: body mass index, blood pressure and fat content.

Last Tuesday, a large number of employees

and a handful of students visited the health market at the Faculty of Economics as part of the Health & Fitness week, an initiative by the Executive Board. A dietician gives advice on food – "it is better not to skip breakfast or lunch" – nurses take blood samples to measure cholesterol and blood sugar levels, UM Sports instructors hand out cards for try-out lessons in yoga and pilates and Harm Kuipers, professor of movement sciences, gives a lecture on healthy exercising. The icing on the cake is the massage chair. "My blood pressure is so low, I should be dead", a participant says to the colleagues in her department.

The university restaurants are also doing their bit this week, for example by informing customers about the nutritional value of products. "The meat croquette contains enough energy to walk for 34 minutes or cycle for 20 minutes: 147 calories. Consider a healthy roll for a change." A student pays no attention to the label, places the last croquette on his plate and hurries to the checkout. This afternoon, from 12.00 until 14.00 hrs., the health market will be in the foyer of Uns 40. (WD, photo Philip Driessen)

Ten UM PhDs to every hundred employees

Maastricht University's approximately ten PhDs to every hundred members of staff in 2006 put the university in third place on a national level. Absolute top of the list is Erasmus University in Rotterdam, with eighteen theses per hundred employees, followed by Groningen.

These figures come from the latest edition of 'Kennis in Kaart' (Knowledge Mapped), in which the ministry of education lists the achievements of universities and schools of higher professional education. Of the 3,140 PhDs in 2006, 443 were at the Utrecht Univer-

sity. Utrecht is also the largest university in the Netherlands.

Comparatively speaking, the much smaller Erasmus University Rotterdam has had a much more successful year. With 1,427 members of staff (including cleaning and administrative staff) the university managed to hand out 253 PhDs, which is the equivalent of eighteen to every hundred members of staff.

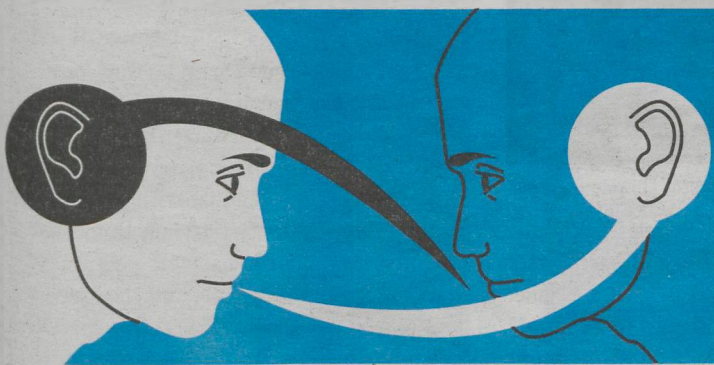
With that, they are well above the rest. Groningen, Maastricht and Wageningen come no further than ten PhDs per hundred employees. Delft is at the bottom, with five per hundred. Setting the number of PhDs off against the

number of students produces an entirely different list. In that case, Wageningen comes out on top with 224 PhDs to 4,442 students, or five per hundred. The technical universities also rise in this case. Twente and Eindhoven produce two doctors to every hundred students, Maastricht 1.25. Tilburg is at the bottom, with barely one doctor per every hundred registered students. On the whole, there is a rise in the number of people obtaining the title of doctor. In the past six years, the number of PhDs has increased by one third, from 2,356 in 2000 to 3,140 in 2006.

■ HOP, Bas Belleman

Maxim: Popularity of Farmer Seeks A Wife is based on false romantic notions

'People love to witness unfolding romances'

Last Sunday, more than 3.4 million Dutch people watched the TV programme *Farmer Seeks A Wife*. It's a dating programme for farmers who have difficulty finding the woman of their dreams. Why is the programme so popular? Is it because it's based on false romantic notions of the countryside? Or is it something else?

He graduated in economics and worked in Brussels, Amsterdam, Sitard and Heerlen for a few years. But for a year now, Boelo Tijdens has been working as a farmer in the north of the Netherlands, on the farm of his father and (great-)grandfathers. He is happily married with another Maastricht University alumnus and has no need to take part in a programme like this. The maxim is wrong, he says. "Farmer Seeks A Wife is emotion TV, just like *I am leaving* (about people who move abroad) and *Memories* (about former lovers) are emotion TV, and this kind of broadcast is very popular. People like to get a glimpse from behind someone else's front door and in this case they are very curious

which woman the farmer will choose. It has not so much to do with the romantic aspect of the countryside, which is not completely false, I can tell. I have lived in cities for years, but I have always dreamt about the countryside with its freedom and its wide views. Just like many other people, who do not always make their dreams come true." On the other hand, "life on the farm is less romantic than many of the women who take part in the programme, think." The first shock comes when they see the parents of their 'future husband' at breakfast, Tijdens says. And what about those intelligent nice pigs raised in crowded sties, that will be picked up next month by a truck that takes them to the slaughterhouse? "But it's a fact that a lot of farmers find it very difficult to get a wife. Their working environment is not crowded with colleagues, the nearest one often living a mile away, and agricultural colleges are not famous for the size of their female population either."

"Farmer Seeks A Wife responds to the increasing number of young farmers who cannot find a wife because life on a farm is, as Paris Hilton and Nicole Richie so expertly demonstrated in another reality show - *The Simple Life* - not so easy," says Maaïke Lauwaert, a Belgium researcher at the Faculty of Arts and Social Sciences. "Given the incentive of this show, the maxim is misleading. If we still had any romantic notions about the countryside, then the *Farmer Seeks A Wife* show wouldn't have been necessary in the first place. I would say that the show's popularity is based on - false or true - 'romantic' notions of romance: after struggle and hardship the farmer will eventually find himself a suitable wife. And if we keep watching, we can all witness this unfolding romance. For this elaborate dating show, the countryside is merely an 'exotic' and - appealing to *Big Brother*-saturated viewers - also an 'authentic' setting."

■ Riki Janssen

Series: The stories behind the ads

Hundreds of thousands sharing one computer

"In the Western world, almost everyone has his or her own personal computer. In Africa some hundreds of thousands share *one* computer", says German Marius Stadler. This first-year student of International Business knows, because he lived in African countries almost his entire life, including Togo, Cameroon and Malawi. His father worked in development aid, in the health sector.

So, asking him for his nationality, he says with a cheeky smile on his face: "German." And a few seconds later: "But I consider myself more African." Still there is something typically German about this guy: his punctuality. Three o'clock is three o'clock and not ten minutes later. "Africans don't mind coming late. Their lifestyle is relaxed."

It is easy to talk about all kinds of things with Marius, such as the post-election violence in Kenya, a political issue that has led to an ethnic crisis according to him, or starvation in Somalia, genocide in Zimbabwe. He talks for almost twenty minutes, because he knows so much about the continent where he grew up.

But - something completely different - what we really want to know is the story behind the ad. His love for computers started at high school in Malawi. "We had some computers in our school and I enjoyed working with them together with some friends. By doing it, I've

learned a lot. It is the familiar method of trial and error. Even the technician of our computer lab asked me for help several times: 'Marius, what did you do the last time? I have a virus again.'" Now he is almost a professional in solv-

ing problems, such as viruses or Internet connection failure, installing new programmes or software crashing.

In May he came to Germany, together with his parents, and a few months later he started his

*Need help with your computer?
Very cheap. I speak French,
English and German.
Call 06-16861103.*

study of International Business in Maastricht - "the university has a good reputation and a few friends studied here and encouraged me". He pays for his expenses by working in a call centre, not for the well-known mobile phone company Vodafone, but a company for which he tries to sell a range of holidays." He hung up the computer-ad for extra income - although he knows he won't become the richest man in town by helping students with computer problems. Marius doesn't charge a lot of money - 5 euros for a simple problem. "Why ask more? I know that IT professionals do. It is a shame. Everyone in the Western world gets more and more dependent on computers and the Internet, a few IT professionals know it and charge therefore hundreds of euros when something needs to be fixed."

We have entered the digital age, he continues. "The IT sector is the future." For that reason, he is thinking of switching to another study, something in the field of IT, something creative. "Graphic design maybe. Creating animations, special effects for movies, computer game graphics, developing software." He is not sure about switching yet. "This month I'm going to visit friends in Italy, England and Germany who are studying information technology. I'll talk to them and decide afterwards what to do."

■ Wendy Degens

Witschge's wanderings

The city council of Maastricht in May 2007 Photo: Loraine Bodewes

The city council of Maastricht is in a state of turmoil. Accusations by mayor Gerd Leers that council member Gerard van Rens - who has enormous personal debts - is too susceptible to blackmail to fulfill his duties have led to his messy departure. The issue has been widely discussed in the local media, and several other municipal politicians - including Leers himself - have also come under fire. Now that the dust is settling, small talk in local bars provides an

"This man has left behind a trail of bankruptcies"

interesting insight into the degree of awareness of Maastricht's population on the issue and on municipal politics in general.

Out for a cup of coffee on a Sunday afternoon, one man expresses his contentment with Maastricht's decision-makers. Though he has only lived in Maastricht for four years, he tries to keep up with current events and is a loyal voter, because "people only have the right to complain

if they vote." The man is especially enthusiastic about Gerd Leers: "I think he is very open and sympathetic," he says. "He has done a lot for Maastricht and I think he could do much more if he became active in national politics." The woman who has accompanied him to the bar is slightly less nuanced. "All politics suck," she says before she returns to her previous conversation.

In another café down the street, two men are eager to ventilate about the Van Rens issue. They have both followed what they call his fraudulent career prior to his involvement in Maastricht. "This man has left behind a trail of bankruptcies," one of the men says. "It's a good thing they finally kicked him out of the city council, but the timing is completely random - they should never have let him become a member in the first place."

At yet another location, an old man is drinking a beer and rolling a cigarette. "You want to talk about politics?" he asks, and adds with a smile: "Don't you know only alcoholics come here?" The man is embittered about local decision-making. "They are doing things that the people don't want," he says. "I come here to have some beers and smoke a cigarette and now they want to prohibit smoking in bars." Though the man hasn't followed the recent events and doesn't pay close attention to local politics, he does have a strong opinion about the mayor. "I don't understand that man," he says. "All he does is make enemies with his grand plan to move coffee shops to the outskirts of the city." Because of this disappointment, the man didn't cast a vote in the most recent municipal elections: "My opinion usually doesn't count anyway."

■ Loes Witschge

Every week UCM-student Loes Witschge explores the city of Maastricht

Cultural tip

What: Getting prepared for Carnival
When: 17 January, 8.11 pm
Where: Kumulus Theatre pub
Admission: free

The festive season has only just ended and the next event is already on its way: carnival. During the first weekend of February, Maastricht will be taken over by hordes of people dressed up, singing and having fun. Those who are not familiar with the traditions of this popular festival may think that the city's inhabitants have all gone crazy. But those who want to prepare themselves and maybe even take part in this festive event in three weeks' time, should go to the Kumulus theatre next Thursday to get a taste of what's in store. Student association Koko and Maastricht carnival association De Tempeleers, are jointly organising a carnival evening for foreign students. There will be an explanation in English of the history and the rites of this annual festival. Then there is a performance by a carnival band, a stand-up speech and the visitors can meet the Maastricht Prince Carnival; this Maastricht citizen will be lord and master - figuratively speaking - of the city for the duration of carnival. Dress code is of course a carnival costume. No inspiration? Throughout the city (e.g. the Bredestraat), shops temporarily cater for the sale of wigs, hats, clothing and make-up.

Vlnr. André Postema, Arnoud Arntz en Ine Kuppen Foto: Philip Driessen

Eerste medewerkersprijzen voor Ine Kuppen en Arnoud Arntz

Een klein beeldje, een boek over de beeldhouwer en een dinerbon van 500 euro, dat is wat de UM-medewerkersprijs in materiële zin oplevert. Maar de eer en de waardering die eruit spreken bleken voor de twee prijswinnaars het belangrijkste te zijn. Ine Kuppen, 34 jaar in dienst bij de UM

waarvan de laatste vijf jaar vooral bezig met het opzetten en uitvoeren van alumni-beleid, en prof. Arnoud Arntz van experimentele psychopathologie, maakten daar maandag in hun dankwoord tijdens de UM-nieuwjaarsreceptie in café Ipanema (Bonnenfantemuseum) geen geheim van.

De prijs – een nieuw fenomeen aan het UM-prijzenfront – wordt uitgereikt door het college van bestuur, maar dat beslist niet over de kandidaten. Medewerkers konden zelf collega's voordragen; een aparte commissie, overigens wel onder leiding van de vicevoorzitter van het col-

lege, André Postema, heeft uit de ingediende 26 namen deze twee geselecteerd. Het ging om "medewerkers met een bijzondere verdienste op het gebied van bestuurlijk, wetenschappelijk of dienstverlenend niveau of vanwege een bijzondere maatschappelijke verdienste vanuit de Universiteit Maastricht".

Ine Kuppen, in het commissierapport "hét gezicht van het UM alumni-beleid" genoemd, werd door Postema tijdens de uitreiking geprezen als oprichter van de alumni-kringen, "van Aruba tot China". Kuppen zelf bepleitte in haar dankwoord alweer een nieuw project: een aparte sociëteit of guesthouse in Maastricht voor alumni die daar hun kringbijeenkomsten kunnen houden, en activiteiten als lezingen of debatavonden. Kuppen een dag later: "Bij andere universiteiten zie je dat ook. Zo'n pand moet je dan natuurlijk wel exploiteren, en de alumni moeten er ook lid van worden en meebetalen. We hebben er zo'n 30 duizend, dat moet kunnen lukken lijkt me."

Voor Arnoud Arntz had de uitreiking wel een heel speciale bijklank. Werd hij nu geprezen als een "boegbeeld voor de UM", en dat al gedurende zijn gehele ruim twintigjarige UM-loopbaan, nog maar enkele jaren geleden was hij de centrale figuur in een loopgravenoorlog rond zijn instituut, EPP (experimentele psychopathologie) en de daaraan verbonden vakgroep DMKEP. Arntz, die een verwoede strijd voerde tegen bezuinigingen en een gedwongen fusie met een ander instituut bij geneeskunde, werd als gevolg van bestuurlijk ongenoegen daarover (zeker ook bij het college van bestuur) zelfs min of meer uit zijn directeursfunctie gezet. De uitverkiezing nu wordt in de kringen rond Arntz als een revalidatie gezien. Arntz zelf bedankte afgelopen maandag nadrukkelijk datzelfde college van bestuur, in feite rector Mols, voor diens inspanningen om de loopgravenoorlog te beëindigen en zijn mensen "in rustig vaarwater" te brengen bij de faculteit psychologie.

■ Wammes Bos

MUMC+ officieel van start, nu nog een nieuwe naam

Drie heren achter een tafel die documenten in zwarte mappen ondertekenen, dienstige medewerkers die de mappen van de een naar de ander transporteren, een hoop camera's, en dat alles met uitzicht op het water. Jalta 1945, aan de rand van de Zwarte Zee? Nou nee, maar het leek er wel op. In de rollen van Franklin D. Roosevelt, Winston Churchill en Jozef Stalin zat afgelopen maandag 7 januari het illustere drietal Jo Ritzen, Harry Hillen en Guy Peeters in de toren van het Bonnenfantemuseum (alias café Ipanema) met de rug naar het snelstromende water van de Maas stukken te signeren.

Een andere league, zoveel is duidelijk, en ook een heel ander onderwerp: de vorming van het Maastrichtse Universitair Medisch Centrum, officieel bekrachtigd met deze drievoudige ondertekening. Hillen voor de faculteit HML, Ritzen voor de UM, Peeters voor het AZM.

In de bijbehorende speeches werd niet verzuimd te memoreren dat de partners nu al fantastische prestaties leveren en dat zulks met de vorming van het UMC natuurlijk in verhevigde mate het geval zal zijn. Mits iedereen zijn beste beentje voorzet. Ziekenhuisdirecteur Guy Peeters, nu dus voorzitter van het UMC-bestuur, was daar nog het meest expliciet in. Hij sprak over een "eenduidig strategisch denken" waaraan alle betrokkenen in het UMC zich zullen moeten aanpassen, desnoods door de eigen ambities bij te stellen. Alleen zo kan de top worden bereikt.

Even later werd de zaal voorzien van champagne in speciale glazen met opdruk die herinnert aan

Foto: Philip Driessen

de heuglijke start van het Maastrichtse UMC. De glazen mochten mee naar huis, op een ongetwijfeld barre tocht in binnenzak of aktetas.

En waar sprak men zo al over tijdens de borrel? Over de naam van het nieuwe verschijnsel bijvoorbeeld. Nu is dat officieel nog MUMC+, het plusje staat voor de inbreng van gezondheidswetenschappen maar wordt zeker in de mondelinge communicatie al consequent vergeten. Er is nu een prijsvraag uitgeschreven (de winnaar krijgt een luxe Thermae 2000-arrange-

ment) voor een nieuwe naam. Dat wordt geen makkie, want er moet van alles in: Maastricht, de universiteit, het academisch ziekenhuis, iets met Health. Tijdens de bijeenkomst borrelden leukere ideeën op. *Jo's Place*, of, met een knipoog naar de UM-slogan 'leading in learning': *leading in bed*. Dit alles uit de mond van een niet nader aan te duiden binnenstadsdecaan. Rest nog te vermelden dat in de aansluitende nieuwjaarsreceptie van UM en AZM tezamen, in de belendende cafézaal, UM-voorzitter Jo

Ritzen enthousiast uitriep dat 2007 "geweldig succesvol" was geweest en dat "er alle reden is niet rustig aan te doen maar om in 2008 méér te doen." Zijn gehoor hief er nog eens het glas op. AZM-baas Peeters liet even later subtiel merken hoe zoiets in het ziekenhuis gaat. "Onze nieuwjaarsreceptie hadden we al op 2 januari", meldde hij. Universitaire bezoekers: "Zie je wel, die wil even laten weten dat ze daar écht werken."

■ Wammes Bos

Vier jonge UM-onderzoekers in aanloop naar de dies over hun inspiratiebronnen

'Zij kunnen iets waaraan ik nooit kan tippen'

Wie wees hen de wetenschappelijke weg? Een leermeester, een boek of was het de eigen intuïtie? Vier jonge Maastrichtse onderzoekers, die vrijdag 11 januari samen met tien andere collega's tijdens het ochtendprogramma van de dies hun werk presenteren, vertellen over hun inspiratiebronnen.

■ Tekst: Riki Janssen en Maurice Timmermans
■ Illustratie: Simone Golob

Marcus Huibers: "Met de voeten in de klei"

"Zijn bescheidenheid, zijn creativiteit en zijn nieuwsgierigheid. Die combinatie zorgt er voor dat je als onderzoeker nooit tevergeefs bij prof. Arnold Arntz aanklopt. Hij komt altijd met verrassende inzichten. Hij is echt iemand van de inhoud, een wetenschapper die onderzoek doen leuk vindt, die nog samen met zijn studenten analyses uitvoert." Marcus Huibers (35) hoeft niet lang over zijn inspiratiebronnen ("het zijn er meer") na te denken. De psycholoog onderzoekt de psychotherapeutische mogelijkheden in de behandeling van depressie en verdeelt zijn tijd gelijkmatig tussen onderzoek, onderwijs en werken met patiënten. "Het was voor mij een openbaring toen ik na mijn promotie overstapte naar Experimentele Psychopathologie, EPP, dat gerund wordt door Arnold. De rijkdom aan denkkracht, de theoretische verrijking; ik kwam zo veel spannende en inspirerende mensen tegen. Toen begon het wetenschappelijke leven voor mij pas echt."

Ook buiten Maastricht zijn er mensen die Huibers inspireren. "Aaron T. Beck, inmiddels 87 en grondlegger van de cognitieve therapie, en Steve Hollon, allebei wereldtoppers op mijn vakgebied. Ik ben in de gelukkige omstandigheid dat ik met deze beroemdheden de laatste jaren in contact ben geweest. Zij kunnen iets waaraan ik vrees nooit te kunnen tippen. Ze zijn theoretisch heel goed onderlegd, blijken ook geweldige klinici en hebben daar bovenop iets extra's. Iets dat je niet kunt aanleren. Ik organiseerde onlangs in Maastricht een workshop voor psychotherapeuten met Steve Hollon. Wat daar gebeurt is magie. Het is te vergelijken met een violist. Hij speelt, is technisch zeer begaafd, maar jij als toeschouwer hoort en ziet veel meer dan een technisch hoogstandje."

Los van deze "hot shots" roemt hij ook zijn collega's bij de Riagg. "Ik ben daar twee dagen in de week om mensen te behandelen, zij vaak vier, vijf dagen en dat is zwaar. Zij staan met de voeten in de klei en brengen ons verder met de onderzoeksvragen. Wij leren van hen waar het beter moet. Er is immers op het gebied van psychische stoornissen nog veel niet uitgezocht." En dan zijn er nog zijn ouders, maar die waren

meer een stimulans dan een inspiratiebron, zegt hij. "Zij legden een intellectuele bodem met boeken, wijn en lekker eten. Zij stimuleerden om te gaan studeren en als je daarvoor koos dan ook daadwerkelijk een studentenleven te leiden. 'We verwachten je maar een keer in de twee maanden thuis, voel je niet verplicht' zeiden ze toen ik op kamers ging."

Terugkijkend is zijn huidige wetenschappelijke bestaan ("wetenschap is inderdaad een levensstijl, als je dit vak als een negen tot vijf baan invult krijg je het moeilijk, denk ik. Je hebt meer tijd nodig om het beste uit je onderzoek te halen. En ja, dat gaat wel eens ten koste van je sociale leven en je hobby's") niet gepland. "Ik wilde vroeger acteur worden en schrijver. Eenmaal bezig met de studie psychologie in Utrecht en tweede studie filosofie in Amsterdam, was ik een magere student, veel zesjes. Tot ik op een zeer inspirerende mentor stuitte: Lex van Naerssen. Hij bood ruimte om te doen wat ik leuk vond, moedigde me aan om precies zoals ik wilde voor een filosofische invalshoek van mijn scriptie te kiezen. Voor ik het wist was ik afgestudeerd. Ik begon aan mijn eerste onderzoeksbaan en kwam min of meer toevallig bij de cognitieve psychotherapie terecht en raakte steeds meer in depressie geïnteresseerd. En nou zit ik hier."

Aagje Swinnen: intuïtie wees de weg

"Ik ben altijd een leerbeest geweest", zegt de Vlaamse Aagje Swinnen (31), onderzoeker aan het Centrum voor Gender en Diversiteit van de faculteit cultuur- en maatschappijwetenschappen. Ze was "geen speelkind, maar een ernstig kind". Voor haar was de avondacademie - een tienjarige culturele opleiding die ze naast de lagere en middelbare school volgde - dan ook geen straf. Ze genoot van de vioollessen, de uren die haar inwijdde in de wereld van het toneel en theater, het muziekonderwijs. Absoluut hoogtepunt waren de lessen 'repertoirestudie' van docent Rianne Stammen. "We lazen proza en poëzie en interpreterden samen de teksten. Ik wist al snel: dit is het leukste." Swinnen noemt de "kunstwerken, de boeken, de films of de theaterstukken" waarmee ze werkt haar grootste inspiratiebron. "Ik onderzoek

op dit moment de positieve representatie van ouderdom in literatuur, films, theater, kortom tekst in de brede zin van het woord. In onze cultuur wordt vooral gekeken naar de medische kant van ouderdom - hoe kunnen we iemand langer laten leven - of naar de economische kant: hoeveel gaat de vergrijzing kosten? Oud zijn heeft altijd een negatieve bijklank. Als men al een poging doet om het positief te benaderen - denk aan de fitte zeventiger of de rimpelloze zestiger in de reclame - dan gaat het om de ontkenning van ouderdom."

"Ik ben nu bezig met de Zweedse film *Wellkamm to Verona* van Suzanne Osten. Die speelt zich af in een alternatief bejaardentehuis. Hoofdpersoon is een demente senior die vroeger een bekende regisseur was. Hij gaat samen met de bewoners *Romeo en Julia* opvoeren. Het inspireert me enorm hoe die onmogelijke liefde tussen twee jongeren van Shakespeare verplaatst wordt naar zo'n tehuis. Ook daar is sprake van onmogelijke liefde; seksueel contact onder ouderen, laat staan demente bejaarden, wordt immers nooit getoond." Internationale contacten, zoals onlangs met de Amerikaanse sprookjesspecialist prof. Jack Zipes ("grote denker, met beide benen in de

wereld, weet een heel divers publiek te boeien, echt grote kunst"), noemt ze inspirerend, maar haar intuïtie lijkt een belangrijkere rol te spelen. Die intuïtie - "Wat is dat precies? Er is natuurlijk eerst gezaaid, maar ik weet niet door wie" - wees haar meer dan eens de weg. Eerst naar Gent waar ze Germaanse talen studeerde en op gevoel koos voor de afstudeerrichtingen Nederlands en Zweeds. "Ik had ook voor Engels of Duits kunnen kiezen, maar ik voelde me aangetrokken tot het Zweeds. Retrospectief zie ik dat ik als kind al gefascineerd was door de boeken van *Nils Holgersson, Dunderklumpen en Tante Groen, tante Bruin en tante Paars* en foto's van de Zweedse natuur."

Vervolgens toog ze tijdens haar bacheloropleiding als Erasmusstudent een jaar naar Stockholm, om na haar master een jaar naar Lund te gaan waar ze een voorstel uitwerkte voor haar promotieonderzoek. Ook die Zweedse periode was bepalend, zegt Swinnen. "Ik was als bachelorstudent in België een beetje teleurgesteld. De studie was massaal, anoniem en ouderwets. We zaten bijna altijd in grote collegezalen te luisteren naar een professor. Je leert er wel van, maar er wordt een te klein beroep gedaan op je creativiteit en denkvermogen. Het is niet de

ideale manier om geïnspireerd te raken. In Zweden werkte je in groepjes van zes studenten twee maanden aan een onderwerp. We discussieerden veel, schreven veel, en je mocht zelf je vakken kiezen. Dat was voor mij de doorbraak. Ik heb daar ontdekt wat ik wilde en dat bleek net als op de avondacademie opnieuw teksten lezen en interpreteren."

Lisa Brüggén: een naaste collega als rolmodel

Op haar bureau rust een rode pen naast een aanzienlijke stapel tentamens. Zo'n negentig, allemaal open vragen. Nee, ze hoeft niet alle vragen na te kijken, drie per tentamen. Toch

nog een hele klus, zegt ze, maar niet vervelend. De Duitse Lisa Brüggén (1977) is sinds twee jaar universitair docent bij de capgroep marketing. Ze heeft in Maastricht bedrijfskunde gestudeerd en promotieonderzoek gedaan naar *online*-enquêtes. Daarover houdt ze ook haar dieslezing. Brüggén vroeg zich af welke *online* vragenlijsten het meest effectief zijn. De beloning voor de respondent blijkt geen onbelangrijke rol te spelen. Een automatische overschrijving naar een goed doel stellen mensen minder op prijs dan een boekenbon of cadeau voor henzelf. Ook doen, in het geval van een loterij, mensen eerder mee als er 25 bonnen van tien euro worden verloot, dan wanneer slechts één dvd-speler wordt weggegeven.

Brüggén is wel en niet in de voetsporen van haar vader getreden. Wel, omdat hij ook bedrijfskunde heeft gestudeerd. Niet, omdat de studie en de wetenschap hem niet konden bekoren en hij een eigen bedrijf begon. Hij heeft haar niet geïnspireerd om onderzoeker te worden maar evenmin ontmoedigd. "Mijn ouders lieten me vrij om te doen wat ik wilde. Mijn moeder is trouwens lerares op een basisschool en lesgeven is wat ik hier natuurlijk ook doe."

Wie haar zeer inspireert en zelfs als rolmodel fungeert is de Amerikaanse Christine Moorman. Ze bekleedt een leerstoel aan Duke University en werkt als deeltijd-hoogleraar bij de Maastrichtse capgroep marketing. "Ze geldt als een van de meest succesvolle marketingonderzoekers wereldwijd. Dat ze zo goed is in haar vak en zoveel weet, spreekt me aan, maar ook dat ze zo goed feedback kan geven. Sommige collega's kijken een stuk van je na en komen met zoveel negatiefs dat je denkt: 'Jezus, ik ben de slechtste onderzoeker op aarde'. Maar Christine houdt altijd een opbouwend verhaal waarna je weer met nieuwe moed aan de slag gaat."

Brüggén - zwanger, in de zevende maand - noemt Moorman ook een voorbeeld omdat ze moeder is van drie kinderen. "Ik vind het mooi om te zien dat moederschap en onderzoek doen daadwerkelijk te combineren zijn. Ja, ik maak me daar wel eens zorgen over. Ik bedoel, deze stapel tentamens ploft volgend jaar ook op mijn bureau. En dan moet ik 's avonds om vijf uur weg om mijn kind op te halen, terwijl ik nu nog uren door kan werken aan mijn onderzoek, als ik dat wil."

Haar man Alex Brüggén werkt in hetzelfde gebouw, bij accounting. En juist omdat hij alles vanuit een ander gezichtspunt beziet, vormen zijn opmerkingen eveneens een bron van inspiratie. "Ik kom dan met ideeën en hij stelt vragen, vrij onbevengend, over onduidelijkheden of zogenaamd belangrijke zaken. Zo dwingt hij me tot nadenken, waardoor ik soms tot de conclusie kom dat ik bepaalde dingen nog niet helder heb."

Niki Reynaert: "Het gezag dat hij uitstraalde..."

Niki Reynaert (28) is een ware labtjger. De Belgische onderzoeker bij de capgroep longziekten is verknocht aan het wetenschappelijke handwerk, aan het bedenken, opzetten en uitvoeren van experimenten. Kortom, data produceren. Ze doet onderzoek naar antioxidanten en hun rol bij de longaandoening COPD. Ooit wilde ze dokter worden maar ze zag op tegen de dagelijkse kommer en kwel van patiënten. "Laat mij maar mooi in het lab zitten", zegt ze, "fundamenteel

onderzoek doen, uitzoeken hoe de natuur werkt en waarom ze zo werkt."

Haar werk in het lab zal - tot haar ongenoegen - niet voor eeuwig duren, want in de regel doen de jonkies het handwerk en de ervaren onderzoekers het denkwerk achter het bureau. Zoals Peter Carmeliet, hoogleraar moleculaire en cellulaire geneeskunde in Leuven. Twee jaar geleden hoorde Reynaert hem voor het eerst spreken op een congres in Zweden. Inspirerende man, spannend verhaal, propvolle zaal. "Het was de manier waarop hij het bracht, het gezag dat hij uitstraalde. Er sprak toen ook een Nobelprijswinnaar maar die kon niet aan Carmeliet tippen."

"Gisteren was hij weer op het *VRT Journaal*, zijn lab heeft een eiwit gevonden dat schadelijk is voor het hartweefsel na een infarct. Ik was verbaasd en dacht, houdt-ie zich ook al met dat soort dingen bezig. De onderzoekers in zijn lab, dat 24 uur per dag doordraait, werken in ploegendiensten. Geen wonder dat ze om de haverklap ontdekkingen doen op uiteenlopende terreinen. Wat hij trouwens ook goed kan is op een toegankelijke manier het totale plaatje schetsen, dat al de deelonderzoeken overstijgt. Een gave is dat. Zelf verdiep je je in één aspect en verlies je het zicht op het geheel."

Ze heeft Carmeliet nooit persoonlijk ontmoet en is ook na de lezing niet op hem af gestapt. "Dat soort belangrijke mensen zijn voortdurend in gesprek met andere belangrijke mensen en daar ga ik me niet tussen wurmen. Ik ben mischien wat te bescheiden. Dat was ook het begeleidende commentaar van NWO toen ik een veni-beurs kreeg toegewezen. Belgen zijn nu eenmaal bescheidener dan Nederlanders." Gedreven is ze wel, maar op haar eigen manier. Een begeleider in de VS, waar ze haar promotieonderzoek heeft gedaan, hamerde er steeds op dat jonge onderzoekers die een glanzende carrière nastreven, binnen zoveel jaar een gezaghebbende publicatie op hun naam moesten hebben. "Voor mij is dat geen doel op zich. Je moet eerst zorgen dat je goed onderzoek doet, interessante data produceert, en dan komt de rest vanzelf wel."

Meer info over het diesprogramma:
www.unimaas.nl/dies2008

Maastricht University

Leading
in Learning!

Universiteit Maastricht Nieuws is een initiatief van het College van Bestuur
Vragen over onderstaande informatie? Mail naar communicatie@bu.unimaas.nl

Nieuws

Directeur Communicatie Jeanine Hermans over branding en merkenbeleid

Mensen maken het merk

Wil je als organisatie succesvol zijn, dan moet je opvallen. Dat komt goed uit, want Maastricht University (UM) is uniek. Op de vraag "Waarmee dan?" was het antwoord al sinds de oprichting "Probleemgestuurd Onderwijs". Totdat bleek dat PGO zó succesvol was dat andere universiteiten er ook delen van hadden overgenomen. Werd de UM ingehaald door haar eigen succes? Tijd voor een flinke dosis zelfreflectie. Uitkomst: het uitzonderlijke Maastrichtse onderwijsstelsel zet de UM nog altijd wereldwijd op de kaart, anno 2008 aangevuld met een aantal opvallende extra's. Kies je voor de UM, dan kies je voor een maatschappelijk betrokken, Europese en internationaal-georiënteerde research universiteit die *Leading in learning* is. Hoog tijd om dit binnen en buiten de UM uit te gaan dragen. Directeur Communicatie Jeanine Hermans over het hoe en waarom van branding en merkenbeleid.

"Het hoger onderwijs wordt wereldwijd transparanter en daarmee competitiever. Dat betekent dat onze universiteit de komende jaren alle zeilen moet bijzetten om talentvolle mensen naar Maastricht te halen en ze te behouden. We richten ons daarbij vooral op master- en PhD-studenten en wetenschappelijke toppers.

Maastricht University heeft vanuit haar internationale profiel, het unieke onderwijsstelsel en hoogwaardig onderzoek iets bijzonders te bieden. Het maakt haar een internationaal toonaangevende universiteit. Niet voor niets luidt de nieuwe profilering 'A truly student-oriented research university'. Door dit consequent uit te dragen, zullen we onze internationale positie de komende jaren verstevigen en verbreden."

Jo Ritzen, voorzitter College van Bestuur

Reputatie

"Mensen worden steeds selectiever in de informatie die ze opnemen omdat er steeds meer informatie voorhanden is", zegt Jeanine Hermans. "Ze baseren hun mening op ervaringen, op hun gevoel en veel minder op wat ze lezen in een mooi boekje. Reputatie wordt de allesomvattende factor; je moet een 'merk' zijn dat mensen herkennen, waarin ze zichzelf herkennen en waarbij ze een goed gevoel krijgen als ze ermee in aanraking komen. Je moet boven de attentiewaarde uitkomen. Dat merk moet je vervolgens eenduidig neerzetten. Alleen zo bouw je een goede reputatie op."

Leading in learning

Dat goede gevoel zit 'm in dit geval in het feit dat de UM er toe doet. Een aantal grotere maatschappelijke vraagstukken vormen de basis van het onderwijs en onderzoek aan de UM, zoals: gezondheid, welvaart en mensenrechten. *Leading in learning*, nadrukkelijk in combinatie met de internationale oriëntatie van de universiteit, moet daar verder handen en voeten aan geven. Hermans: "*Leading in learning* doelt in eerste instantie op het PGO. We dachten aanvankelijk dat het PGO een beetje uit de oude doos was. 'We hebben het ook allemaal, komen jullie daar nog steeds mee?' hoorden we van andere universiteiten. Maar als je goed kijkt, zie je al snel dat de andere universiteiten slechts delen ervan hebben overgenomen en dat geen van alle het onderwijsmodel zo systematisch blijft neerzetten en bijschaven als wij dat doen. En *Leading in learning* is meer; het staat voor commitment aan talenten, hen uitdaging en een goede leeromgeving bieden. Het staat ook voor het delen van onze kennis met instituten wereldwijd, zoals duidelijk zichtbaar is in bijvoorbeeld de MUNDO-projecten. Allemaal elementen die aantonen dat mensen iets aan de UM hebben."

Menselijke visitekaartjes

Het ontwikkelen van een merk maakt echter nog geen reputatie. Dat doen de mensen en hun activiteiten in een organisatie. Hermans: "Het gevoel dat je als organisatie oproept, wordt gecreëerd door je medewerkers en studenten.

Het merk 'Maastricht University'

Bij een internationaal profiel past een internationale naam. Daarom wordt vanaf nu Maastricht University het woordmerk van onze universiteit. Het woordmerk vormt samen met de twee driehoeken het logo. De driehoeken blijven ongewijzigd.

Een vernieuwde huisstijl

Een uniforme presentatie is essentieel voor de herkenbaarheid van een organisatie. Daarom is de huisstijl van de UM nieuw leven in geblazen. Het komende jaar wordt de vernieuwde huisstijl van de UM geleidelijk ingevoerd. Hiervoor wordt aansluitend aan de Diesviering op vrijdag 11 januari het startsein gegeven. Op deze pagina krijgt u alvast een indruk van de vernieuwde huisstijl en naamgeving.

Zij zijn onze visitekaartjes. Het merk is daarbij slechts een hulpmiddel dat UM'ers als kapstok kunnen gebruiken in hun communicatie naar de buitenwereld. Medewerkers kunnen voor hun eigen werkveld en doelgroep die elementen uit de positionering halen die voor hun eigen werk relevant zijn. De waarachtigheid van de boodschap zal mensen daarbij helpen; het zegt waar de UM voor staat. Ik verwacht dan ook dat het vanzelf gaat borrelen en dat de positionering gaat leven. Onlangs werd ik bijvoorbeeld aangesproken door de vice-chancellor van een Indiase universiteit die in Djedda, Saoedi-Arabië, over het Maastrichtse PGO had gehoord. Dat bereik je niet met een folder of een boekje."

"Reputatie zit niet in een mooi boekje"

Foto's: Arjen Schmitz, Maastricht.

Leading in Learning

Based in Europe, focused on the world. Maastricht University is a stimulating environment. Where research and teaching are complementary. Where innovation is our focus. Where talent can flourish. A truly student-oriented research university.

De standaardtekst waarmee het merk Maastricht University wordt neergezet

The standard text communicating the Maastricht University brand

Maastricht University News is an initiative of the Executive Board
If you have any questions about the information below, please respond to communicatie@bu.unimaas.nl

News

Director of Communication Jeanine Hermans on branding and brand management

People make the brand

If an organisation wants to be successful, it has to stand out. That works for us since Maastricht University (UM) is unique. Ever since its foundation, the answer to the question "What makes UM unique?" has always been "Problem-Based Learning". That was until PBL turned out to be so successful that other universities started adopting parts of it. Had UM become a victim of its own success? With serious reflection the conclusion was reached: UM is still enjoying international renown thanks to its unique Maastricht teaching system, which is these days enhanced by a number of notable extras. Choosing UM means choosing a socially involved, European and internationally oriented research university that is *Leading in learning*. It's time to spread this message, both inside and outside UM. Director of Communication Jeanine Hermans on the ins and outs of branding and brand management.

"Higher education is becoming more transparent and thus more competitive throughout the world. This means that our university, in the years to come, will need to do everything within its power to bring talented people to Maastricht and keep them here. We are aiming in particular for master's students, PhD students and top academics."

Maastricht University has something special to offer – its international profile, unique teaching method and high-quality research make it an internationally leading university. It's not without reason that we will present ourselves as 'a truly student-oriented research university'. By consistently spreading this message, we will strengthen and broaden our international position in the coming years."

Jo Ritzen, President of the Executive Board

Reputation

"The current abundance of information means that people have become more selective in the information they absorb", says Jeanine Hermans. "They tend to base their opinions on experience and instincts rather than what they read in a brochure. Reputation is becoming the all-encompassing factor. You need a brand that people will recognise, with which they can identify, and that makes them feel good whenever they come into contact with it. You have to make sure you will be noticed, and then position your brand clearly and unmistakably. This is the only way to build up a good reputation."

Leading in learning

In the case of UM, the feel-good factor is the fact that UM makes a difference. A number of important social issues with which people can identify form the basis of education and research at UM; for example, health, finance and human rights. This concept will be emphasised with the phrase *Leading in learning*, explicitly in combination with the university's European and international orientation. Hermans: "*Leading in learning* primarily refers to PBL. At first, we were concerned that PBL was a bit 'old hat'. 'We've all got it now. Why are you still bringing it up?' was the reaction from other universities. But if you take a good look, you will see that these other universities have only adopted parts of PBL and that none of them have embedded or continually modified this teaching model as systematically as we have. And *Leading in learning* is more than this; it stands for commitment to talent, providing a challenge, and a good learning environment. It also stands for sharing our knowledge with institutions around the world, as the MUNDO projects clearly illustrate, for example. All these elements show that UM has something special to offer."

"You don't earn a reputation with a brochure"

Ambassadors

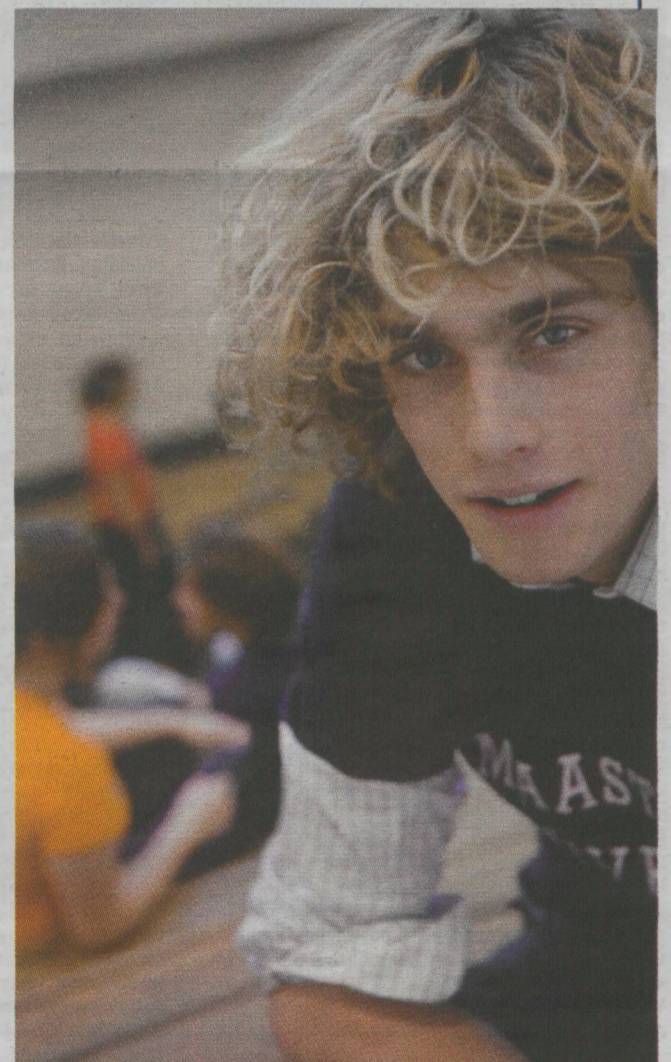
But developing a brand is not enough to generate a good reputation. This is secured by the people in an organisation and their activities. Hermans: "The staff and students are the ones who create the feeling that an organisation inspires in others – they are our ambassadors. The brand is merely an instrument that UM staff and students can use in communicating what we're about. Staff can extract the elements of the branding that are relevant to their own work in their particular field and for their specific target groups. The certitude of the message will help people; it says what UM stands for. I am expecting this to start simmering gradually, and that the branding will grow of its own accord. I was recently approached by the vice-chancellor of an Indian university who had heard about the Maastricht PBL system in Djedda, Saudi-Arabia. This is something you could never achieve with a brochure!"

The brand 'Maastricht University'

Until now the name of our university was used in two languages: Universiteit Maastricht and Maastricht University. But an international profile asks for an international name. Therefore, Maastricht University is now the only name of UM. The name will be combined with the two UM triangles to form the new logo.

A new house style

Uniform presentation is essential for the recognition of an organisation. Therefore the UM house style has been given new life. The new house style will be gradually introduced this year, starting Friday 11 January after the Dies celebration. This article and layout provide a taste of our new house style and branding.

Photos: Arjen Schmitz, Maastricht.

Leading in Learning!

De nieuwe pay-off ter vervanging van het voormalige 'Internationaal & Innovatief'

The new slogan replacing the former 'International & Innovative'

MEDEDELINGEN

Kopij voor het Bulletin inleveren bij onderstaande contactpersonen voor het gemelde tijdstip, in de week voorafgaand aan de publicatie. Met vragen of opmerkingen kunt u daar ook terecht.

Faculty of Humanities and Sciences (vakgr./comm./studiever.): Kennistechnologie/ Knowledge Engineering, Education Office MICC, Bouillonstraat 8-10, room 0.002, tel. 3883454. E-mail: bo-micc@micc.unimaas.nl, before Friday 12.00 hours

Cultuur- en Maatschappijwetenschappen/Arts and Social Sciences: Bur. Onderwijs, Grote Gracht 90-92, tel. 3883946, e-mail: Frontoffice@fdcw.unimaas.nl voor vrij. 17.00 uur.

FdEWB (vakgr./comm./studiever.): Student Recruitment Office, Fac.Bur. Tongersestraat 53, tel. 388 3705/3941, kopij voor vrij. 12.00 uur, e-mail: publicrelations@efb.unimaas.nl

Faculty of Health, Medicine and Life Sciences:

- **FdG (vakgr./comm./studiever.):** Carly Hollewijn, Fac.Bur. niveau 2, kamernr. N206, Uns 60, tel. 3885675, voor vrij. 12.00 uur, e-mail: Carly.hollewijn@facburfdg.unimaas.nl

- **FdGW (vakgr./comm./studiever.):** L. Hagens-Hoogsteder, Fac.Bur. niveau 1, UNS50, tel. 3881851, voor vrij. 12.00 uur.

Psychologie (vakgr./comm./studiever.): Yvonne Lenoir, tel. 3884123, e-mail: y.lenoir@psychology.unimaas.nl en Isabel Hikisch, tel. 3881911, e-mail: i.hikisch@psychology.unimaas.nl, Bureau Onderwijs, FdP, UNS40 Oost, voor vrijdag 12.00 uur.

FdR (vakgr./comm./studiever.): Nanin Peters, Bur.Onderwijs, Bouillonstraat 1-3, tel. 3883003, voor vrij. 12.00 uur.

Studenten (sport)ver./studentenpastoraten: Communicatie & Relatiebeheer, Mieke Mannak, Bonnefantenstraat 2, tel. 3885222 of 3885224

Instituten behorend bij een faculteit: bij bovengenoemde facultaire contactpersoon.

Berichten die niet onder een van bovenstaande categorieën vallen: Observant tel: 3883174

In deze Observant worden de pagina's van de mededelingen gebruikt voor informatie van het College van Bestuur 'Universiteit Maastricht Nieuws'.

De actuele mededelingen staan op de website: www.observant.unimaas.nl

VACATURES

Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of indien aanwezig via het bij de vacature vermelde e-mailadres) binnen 10 kalenderdagen richten aan de personeelsdienst van de betreffende faculteit of het betreffende servicecentrum of bureau (Postbus 616, 6200 MD Maastricht). De vacatures staan open voor interne kandidaten (medewerkers en uitkeringsgerechtigden van de UM). Informatie over interne vacatures kunt u inwinnen via <http://www.loopbaancentrum.unimaas.nl> of bij het Loopbaancentrum, tst. 85323/85324, Minderbroedersberg 4-6, Maastricht.

Informatie over LIFT-vacatures vindt u op de LIFT-website: <http://www.liftnet.nl>

FdEWB

Project Manager annex Project Manager / Researcher (f/m), 38 hours a week

Tasks: You will be working for the European Centre for Corporate Engagement (ECCE): daily operational management, budgeting, organizing conferences and workshops, conducting surveys in the institutional investment world and managing ECCE website. Optionally, you can participate in ECCE research projects.

Requirements: HBO or Academic education, 0-2 years working experience, proficiency in English, excellent communication skills (in presenting and writing), independent thinking, interest in the field of finance, corporate social responsibility and sustainable development.

We offer: Temporary appointment for a specified period of 12 months with possible extension. Estimated maximum salary per month € 3.678,- in accordance with scale 10.

Vacancy number: AT2007.254 / recruitmentfeba@efb.unimaas.nl

FHML

Onderzoeksassistent (v/m) bij de vakgroep GVO, 38 uur per week

Taken: Literatuursearces (middels endnote),

statistische rapportages maken middels SPSS, schrijven van korte rapportages, werven van respondenten, assisteren bij ontwikkeling van voorlichtingsboodschappen, assisteren bij schrijven van artikelen.

Functie-eisen: Een relevante HBO/Universitaire opleiding. Ervaring met MS-Office pakket (Word, Excel, Acces). Ervaring met SPSS. Zelfstandig, proactief, accuraat, prioriteiten bepalen, plannen en organiseren, enthousiast, leergierig. Goede beheersing Engelse taal (mondeling/schriftelijk)

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 12 maanden. De mogelijkheid bestaat dat het dienstverband verlengd wordt met een periode van 3 jaar. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 2.383,- conform schaal 06.

Informatie: Bij Patricia von Schenckendorff, tel.: 043-3882410, e-mail: p.vonschenckendorff@gvo.unimaas.nl

Vacaturenummer: AT2007.249 / pzfdgw@facburfdgw.unimaas.nl

FHML

Promovendus (v/m) Epidemiologie / NUTRIM, 38 uur per week

Taken: U gaat in teamverband werken aan de uitvoering van cohort- en interventiestudies in Europees samenwerkingsproject. Taken: werving deelnemers, dataverzameling, labbepalingen, analyse van polymorfismen en moleculaire markers, schrijven van publicaties en proefschrift.

Functie-eisen: Afgeronde academische opleiding, bij voorkeur gezondheidswetenschappen, humane voeding, biologie of geneeskunde. Goede organisatorische eigenschappen, flexibiliteit, inzet, wetenschappelijke ambitie, interesse in werkingsmechanismen en polymorfismen.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 4 jaar. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 2.000,-. Het bruto maandsalaris bedraagt € 2.000,- in het eerste jaar oplopend tot € 2.558,- in het vierde jaar, conform salarisschaal Promovendus.

Na elk jaar vindt een evaluatie plaats.

Informatie: Bij Dr. P. Dagnelie, Epidemiologie, tel.: 043-3882374, e-mail: dagnelie@EPID.unimaas.nl
Bij Dr. M. Bours, Epidemiologie, tel.: 043-3882374, e-mail: m.bours@EPID.unimaas.nl
Vacaturenummer: AT2007.252 / pzvacaturesfdg@facburfdg.unimaas.nl

FHML

Postdoc (v/m) Humane Biologie / NUTRIM, 19 uur per week

Taken: Humaan-fysiologische onderzoek naar de invloed van voedingseiwitten of eiwitfracties (peptiden, aminozuren) op de bloeddruk en de onderliggende fysiologische mechanismen, zoals het sympathisch zenuwstelsel, renine-angiotensinesysteem, endotheel- en nierfunctie: opzetten, begeleiden en mede uitvoeren.

Functie-eisen: Academische achtergrond, gepromoveerd (basis)arts, gezondheidswetenschapper, voedingskundige, of medisch bioloog. Ervaring met humaan klinisch (voedings)onderzoek strekt tot de aanbeveling.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 2 jaar. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 3.678,- conform schaal 10 bij een full-time aanstelling. Functie kan ev. ingevuld worden op basis van 1,0 fte.

Na elk jaar vindt een evaluatie plaats.

Aanstelling bij UM, detachering vanuit TI Food & Nutrition

Informatie: Bij Prof. M. van Baak, Humane Biologie, tel.: 043-3881630, e-mail: m.vanbaak@hb.unimaas.nl

Vacaturenummer: AT2007.253 / pzfdgw@facburfdgw.unimaas.nl

Functie-eisen: Academische achtergrond, gepromoveerd (basis)arts, gezondheidswetenschapper, voedingskundige, of medisch bioloog. Ervaring met humaan klinisch (voedings)onderzoek strekt tot de aanbeveling.

FHML

Onderzoeker (v/m) GezondheidsrisicoAnalyse & Toxicologie / NUTRIM, 38 uur per week

Taken: Ontwerpen en leiden van toxicogenomics projecten; ondersteunen en begeleiden van aio's en postdoc's bij het plannen en analyseren van toxicogenomicsstudies m.n. m.b.v. microarray technologie; interacteren met nationale (Netherlands

Toxicogenomics Centre) en internationale toxicogenomics netwerken.

Functie-eisen: Gepromoveerd in een relevante biomedische discipline, bij voorkeur toxicologie; geruime 'hands-on' expertise in de (toxico-)genomics incl. gerelateerde biostatistiek en bioinformatica; aantoonbaar succesvol bij het verwerven van onderzoekssteun; goede communicatieve vaardigheden.

Arbeidsvoorwaarden: Vast dienstverband. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 4.868,- conform schaal 12.

Informatie: Bij Prof. J. Kleinjans, GezondheidsrisicoAnalyse & Toxicologie, tel.: 043-3881096, e-mail: j.kleinjans@GRAT.unimaas.nl

Vacaturenummer: AT2007.255 / pzfdgw@facburfdgw.unimaas.nl

FHML

Onderzoeksassistent (v/m) Verpleging & Verzorging, 19 uur per week

Taken: In dit project wordt het effect van een cognitief - gedragsmatige interventie op valangst bij ouderen in kaart gebracht. U verricht ondersteunende werkzaamheden bij de uitvoering van de interventie, de dataverzameling (waaronder een grootschalige screening) en diverse administratieve werkzaamheden.

Functie-eisen: HBO denk- en werkniveau, kennis van MS Office (bv Word, Excel, Access). Goede communicatieve vaardigheden. Nauwkeurig, flexibel en stressbestendig kunnen werken. Bekendheid met SPSS en methodologie strekt tot aanbeveling.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 24 maanden. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 2.627,- conform schaal 07. Inschaling afhankelijk van opleiding en ervaring. Start 1 juni 2008.

Informatie: Bij prof.dr. G.I.J.M. Kempen, tel.: 043-3882292, e-mail: g.kempen@zw.unimaas.nl
Bij drs. G.A.R. Zijlstra, tel.: 043-3882289, e-mail: r.zijlstra@zw.unimaas.nl

Vacaturenummer: AT2007.256 / pzfdgw@facburfdgw.unimaas.nl

Agenda

	10.00, MBB 4-6				
	18-1 Promotie mw.dr.s. Angélique A. Timmerman, 12.00, MBB 4-6		25-1 Promotie mw.dr.s. Jantine D. Slinger, 12.00, MBB 4-6		
16-1 Promotie mw.dr.s. Mandy Claessens, 12.00, MBB 4-6		18-1 Promotie mw.dr.s. Corine S. Noordhoff, 14.00, MBB 4-6		25-1 Promotie drs. Roelf J.C. Norg, 14.00, MBB 4-6	30-1 Promotie dhr. Lennard P.L. Gilissen, 12.00, MBB 4-6
16-1 Promotie mw. Andrea Peeters, 14.00 MBB 4-6		18-1 Inauguratie van prof.mr. Hans Nelen, benoemd in de Faculteit der Rechtsgeleerdheid tot hoogleraar Criminologie. Titel: "Evidence maze"; het doolhof van het evaluatieonder-		25-1 Inauguratie van prof.dr. Mariëlle G. Heijltjes benoemd in de Faculteit der Economische Wetenschappen & Bedrijfskunde tot hoogleraar Managerial Behavior. Titel: Managerial	31-1 Promotie mw.dr.s. Pascale M.A. van Bilsen, 12.00, MBB 4-6
17-1 Promotie drs. Patrick F.M. Dammeijer, 14.00, MBB 4-6					31-1 Promotie drs. Ruud van Winkel, 14.00, MBB 4-6
18-1 Promotie drs. Roy P.M.M. Hoevenaars,					31-1 Promotie mw.dr.s. Daniëlle C.M. Willems, 16.00, MBB 4-6
					Behavior: een kwestie van moed, 16.30, MBB 4-6

Vragen over epilepsie?

Bel de Epilepsie Infolijn

0900 - 821 24 11

(10 cent per minuut)

- voorlichting en advies
- hulpmiddelen
- informatiemateriaal
- verwijzing en adressen

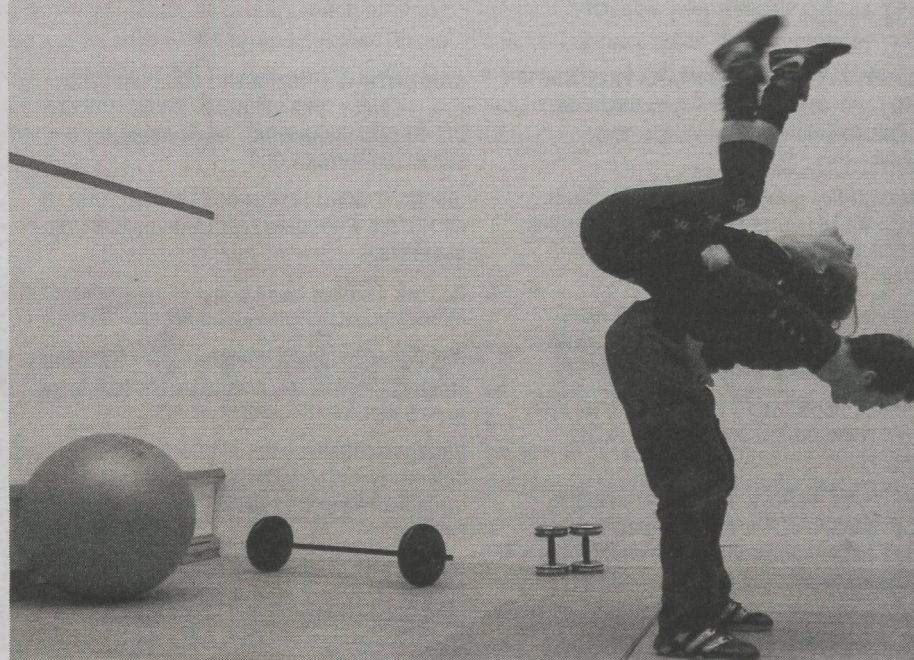
 Nationaal Epilepsie Fonds

special student offer

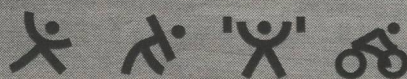
99 euro

until 1 may 08

fitness - spinning - aerobics - poweryoga - pilates

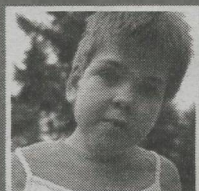
mac

mac_maastricht athletic club

www.maastrichtathleticclub.nl

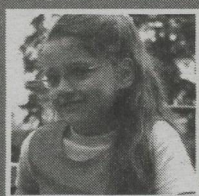
brusselsestraat 74a t 043 325 81 79

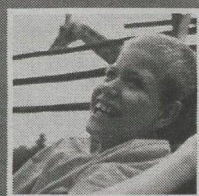
Ilonka

Daniëlle

Gerjanne

Tommie

Kansloos bestaat niet!

Elke dag worden er in Nederland twee tot drie kinderen geboren met een stofwisselingsziekte. Bijna driekwart van deze kinderen overlijdt omdat er geen passende behandeling is. Metakids maakt onderzoek naar stofwisselingsziekten mogelijk. Zodat ook kinderen als Ilonka, Daniëlle, Gerjanne en Tommie een toekomst hebben. Want kansloos bestaat niet! Doet u met ons mee? Kijk op www.metakids.nl hoe u ons kunt steunen.

metakids

'Bruut geweld, in welke vorm dan ook, zal nooit het verlangen naar vrijheid en waardigheid kunnen onderdrukken.'

Zijne Heiligheid
de Dalai Lama

Tibet heeft uw hulp nodig

HELP VANDAAG NOG

Van de 6 miljoen Tibetanen zijn honderdduizenden om het leven gekomen als gevolg van de Chinese bezetting; door marteling, honger en executies. Meer dan 6.000 kloosters zijn verwoest, inclusief de onvervangbare kostbaarheden uit de Tibetaanse cultuur en erfenis. Tibetanen worden stelselmatig gevangen genomen en gemarteld alleen voor het geweldloos uiten van hun overtuiging.

Naarmate het publieke bewustzijn en de verontwaardiging over de Chinese onderdrukking toenemen, groeit de wereldwijde steun voor het Tibetaanse volk. Om de Europese regeringen en de Chinese overheid onder druk te blijven zetten, zijn de Tibetanen van ons afhankelijk. Steun International Campaign for Tibet en vraag meer informatie aan via www.savetibet.org of bel met (020) 330 8265, Giro 4223

International Campaign for Tibet, Vijzelstraat 77, 1017 HG Amsterdam

INTERNATIONALE STICHTING
**CAMPAIGN
FOR TIBET**

PAARLTJES

€ 3,00
 € 4,00
 € 5,00
 € 6,00
 € 7,00
 € 8,00

Per letter, leesteken of spatie een apart hokje gebruiken. Regels volschrijven tot het einde. Paarltes thuis invullen.
 Eventueel rooster kopiëren. Inleveren maandag tot en met donderdag van 09.00 tot 17.00 uur bij de redactie, **Bonnefantenstraat 2**.
 Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paarltes verschijnen de donderdag daarop in de krant.
 Paarltes moeten contant betaald worden. Voor langere teksten geldt het advertentietarief.

Want to act? At the ALLES IS DRAMA PRESENTATION EVENING (22-1-08, 8pm in the Kumulustheater)
 We present our courses&productions. www.allesisdrama.com

ACROBATIEK! Doe mee en verbaas je over jezelf.
 OPEN LES: Wo 16 jan. 19.00u Kard. v. Rossemplein 99 (La Bellettsa). Voor vragen bel Sanne: 06-26040729

The University Choir is looking for you! Open rehearsals start 21-1. Join one or check: www.universiteitskoormaastricht.org

ONTPANNEN DOOR TAICHI EN QIGONG NEEM EEN PROEFLES WWW.TAI-CHI-MAASTRICHT.TK TEL 0618974593

STUDENT-ROOM; REMOVE/TRANSPORT-SERVICE; HEYOKA-TRANSPORT, FOR YOU! STUDENTS ON THE ROAD, WE HELP! ABOUT 30€! CALL: 0654688956 WWW.STICHTING-HEYOKA.ORG

RECHTENSTUDENT? Geïnteresseerd in een baan als juridisch adviseur? Bel nu voor meer informatie naar JuroFoon 8800200

Fred Rempelberg zoekt voor administratie vrouw flexibele tijden snel typen kennis office evt. weekend fredrompelberg@planet.nl www.fredrompelberg.com

Op zoek naar een leuke kamer of appartement? Kijk op www.maaslandbeheer.nl of bel 043-3215913

VOOR DE BEDIENING ZIJN WIJ OP ZOEK NAAR AMBULANTEN REST. (WWW.)AU COIN DES BONS ENFANTS(.NL) GEORGE TASELAAR 3212359 EZELMARKT 4

Leerzame bijverdienste! CHECK5 zoekt enthousiaste studenten voor huiswerkbegeleiding en bijlessen. Geïnteresseerd? Meld je aan www.check5.nl

Wil je €5 verdienen? Doe dan mee aan onderzoek over het beoordelen van filmfragmenten. Meer info: s.vanriet@dmkep.unimaas.nl, tel. 043-3881491

IETS TE VIEREN?? DE SOCIETEIT DER MSRV SAURUS BIEDT DE IDEALE LOKATIE VOOR (AFSTUDEER)BORRELS EN PARTIJEN! TEL.: 0612851385

SALSA MAASTRICHT 28/12:FREE WORKSHOP SALSA CUBANA! 10/01:CURSUS, KORTING €5! EVERY FRIDAY:SALSAHOTSPOT HIEMEL BERNARDUSSTR. WWW.SALSAMAASTRICHT.NL 0648771395

DAMES-, HERENFIETSEN V.A. €35 P.ST. 046 4495362

Gezocht student voor invoer reisburoreserverings programma Computerkennis, Engels en Duitstalig. Trailfinders Ruitervakanties www.horseholiday.com

ACROBATIEK! Wil je weten hoe je een snoek maakt? OPEN LES: wo 16 jan 19.00u Kard. v. Rossemplein 99 (La Bellettsa). Voor vragen bel Sanne: 06-26040729

TONEEL iets voor jou? Bezoek de PRESENTATIEAVOND van ALLES IS DRAMA op di. 22 jan. om 20:00u, Kumulus (Herbenusstr. 89) www.allesisdrama.com

STUDENTEN-VERHUUZINGEN!! VOOR ONGEVEER €30,- JE HELE TOKO VERHUISD IN/OM MTRICHT BEL HEYOKA-TRANSPORT: 06-54-68-89-56 OF WWW.STICHTING-HEYOKA.ORG

QIGONG (TAICHI) LESSEN OOK IN DE NATUUR EN OP MUZIEK WWW.DEWITTEKRAANVOGEL.NL TEL. 0611387826

Op zoek naar een leuke kamer of appartement? Kijk op www.maaslandbeheer.nl of bel 043-3215913

Het Universiteitskoor zoekt zangers m/v! Open repetities vanaf 21-1. Kom langs of check: www.universiteitskoormaastricht.nl

RECHTENSTUDENT! JuroFoon heeft de ideale bijbaan. Praktijkervaring opdoen en veel bijverdienen tegelijk? Bel NU voor meer info 043-8800200

Want to act? At the ALLES IS DRAMA PRESENTATION EVENING (22-1-08, 8pm in the Kumulustheater) We present our courses&productions. www.allesisdrama.com

**VOOR HETZELFDE GELD STAAN DE PAARLTJES IEDERE DONDERDAG OM 12.00 UUR OOK OP INTERNET:
 WWW.OBSERVANT.UNIMAAS.NL**

ACROBATIEK! Doe mee en verbaas je over jezelf.
 OPEN LES: Wo 16 jan. 19.00u Kard. v. Rossemplein 99 (La Bellettsa). Voor vragen bel Sanne: 06-26040729

The University Choir is looking for you! Open rehearsals start 21-1. Join one or check: www.universiteitskoormaastricht.org

ONTPANNEN DOOR TAICHI EN QIGONG NEEM EEN PROEFLES WWW.TAI-CHI-MAASTRICHT.TK TEL 0618974593

STUDENT-ROOM; REMOVE/TRANSPORT-SERVICE; HEYOKA-TRANSPORT, FOR YOU! STUDENTS ON THE ROAD, WE HELP! ABOUT 30€! CALL: 0654688956 WWW.STICHTING-HEYOKA.ORG

RECHTENSTUDENT? Geïnteresseerd in een baan als juridisch adviseur? Bel nu voor meer informatie naar JuroFoon 8800200

Fred Rempelberg zoekt voor administratie vrouw flexibele tijden snel typen kennis office evt. weekend fredrompelberg@planet.nl www.fredrompelberg.com

Leerzame bijverdienste! CHECK5 zoekt enthousiaste studenten voor huiswerkbegeleiding en bijlessen. Geïnteresseerd? Meld je aan www.check5.nl

Wil je €5 verdienen? Doe dan mee aan onderzoek over het beoordelen van filmfragmenten. Meer info: s.vanriet@dmkep.unimaas.nl, tel. 043-3881491

IETS TE VIEREN?? DE SOCIETEIT DER MSRV SAURUS BIEDT DE IDEALE LOKATIE VOOR (AFSTUDEER)BORRELS EN PARTIJEN! TEL.: 0612851385

Ja,
 ik wil een
baantje
 en ik ben
handig
 met
computers

Bij OGD werken ruim 500 studenten en afgestudeerden. Solliciteer online of bel voor een (bij)baan in de ICT.

**Bel in Maastricht
 040-2464055**

**info@ogd.nl
 www.ogd.nl**

OGD
 Delft Amsterdam Utrecht
 Eindhoven Enschede

Waarom hij wel?

En hij niet?

Iedereen heeft recht op aidsremmers

GIRO 8957 AIDS FONDS
 ZOLANG HET AIDS VIRUS ACTIEF IS, ZIJN WIJ DAT OOK

CINEMA

LUMIÈRE BOGAARDENSTRAAT 40b
 Tel. 043-3214080

4 maanden, 3 weken en 2 dagen: do t/m zo 21.45

Atonement: do t/m di 21.30

Earth: dag. 19.30; zo en wo ook 15.00

Eastern Promises: do t/m di 22.00

Blindsight: di 19.30

Heimatklänge: ma 19.30

My Blueberry Nights: do t/m zo 21.45

Iklimler: dag. 19.15

De Schat van de verloren Tempelridders II: zo en wo 14.00

2 Days in Paris: dag. 19.45; zo en wo ook 14.30

Jardins en Automne: do t/m zo 19.30; ma t/m

wo 21.30; zo en wo ook 14.45

Carla's List: wo 19.30

Lady Chatterly: dag. 20.00; zo en wo ook 14.15

A Guide to Recognizing your Saints: do t/m di 20.00

Hallam Foe: ma t/m wo 21.45

Sven en zijn Rat II - Het UFO Mysterie: zo en wo 14.00

California Dreamin': dag. 21.15

MINERVA WILHELMINASINGEL 39
 Tel. 043-3253565

Alles is Liefde: dag. (beh. di) 21.00

Scheepjongen van Bontekoe: za en zo 15.25; wo 14.30

De Wonderwinkel van Mr. Magorium (nv): za en zo 13.15

Enchanted (ov): vr t/m zo 16.00

Enchanted (nv): za en zo 13.40; wo 14.15

Bee Movie (nv): vr 16.00; za en zo 14.00; wo 14.30

The golden Compass (ov): dag. 18.30; vr t/m zo ook 15.45

K3 en de Kattenprins: vr 15.45; za en zo 14.00; wo 14.30

Elizabeth: The golden Age: dag. 19.00; di 18.30

Moordwijven: dag. 18.45 en 21.15; vr t/m zo ook 16.05

PS I love you: ma t/m wo 18.30

The Kite Runner: dag. 18.30 en 21.15; vr t/m zo ook 15.45; za en zo ook 13.00; wo ook 14.15

National Treasure 2: dag. 18.45 en 21.30; vr t/m zo ook 16.00; za en zo ook 13.15; wo ook 14.15

Saw IV: dag. 21.35

I am Legend: dag. 21.00; do t/m zo ook 18.40

Minerva Sneak: di 21.15

Speelweek: 10 t/m 16 jan.

Film

De dame en haar jachtopzichter

★★★

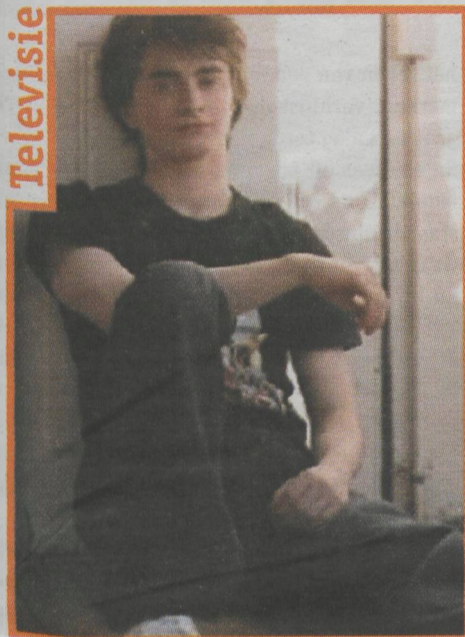
Het was 1928 toen D.H. Lawrence zijn roman *Lady Chatterley's Lover* publiceerde. Vanwege de erotische en expliciet seksuele inhoud werd het boek destijds als schandelijk bestempeld en verboden. *Lady Chatterley*, van de Franse regisseur Pascale Ferran, is de derde verfilming van het inmiddels klassieke verhaal. De film werd bekroond met vijf Césars, de Franse Oscars. Constance Chatterley (een mooie ingetogen rol van Marina Hands) is getrouwd met een edelman die gehandicapt en impotent terugkeert uit de oorlog. Een bruisend huwelijk is het niet. De jonge Connie leidt een rustig leven,

dat vooral gevuld is met wandelen en bloemen plukken. Dit verandert als ze een verhouding krijgt met de in eerste instantie stugge en afwe-rende jachtopzichter Parkin (Jean-Louis Collou-c'h). Na een vrijpartij blijven ze elkaar opzoeken en ontstaat er langzaam maar zeker een tedere liefdesrelatie.

Met dit gegeven van een ontluikende relatie weet Ferran bijna drie uur te vullen. De film komt traag op gang. De dialogen zijn rustig en uitgebreid. Er komen voortdurend opnames van de natuur langs, net als seconden durende close ups en stiltes. Het is duidelijk dat Ferran de tijd neemt om het verhaal en de personages uit de doeken te doen maar ze gaat hierin te ver. Met als resultaat dat bepaalde scènes haast saai zijn.

De hoofdpersoon in de film is een prachtig uit-gewerkt karakter: Constance Chatterley maakt een indrukwekkende transformatie door. In de eerste scènes is ze nog een zoekende, onze-kere vrouw maar naarmate het verhaal vor-dert, wordt ze zich steeds meer bewust van haar eigen gevoelswereld en de weg die ze zelf zou willen gaan. Parkin is een man van weinig woorden. Tegen het einde van de film wordt duidelijk hoe hij met de situatie om wil gaan. Want pas in het slotgesprek uit Constance en de jachtopzichter hun ware gevoelens. Er zit-ten veel seksscènes in de film maar het wordt nergens plat of ordinair. "*Lady Chatterley* is een sensuele, ontroerende staalkaart van wat de liefde vermag", schrijft ook *de Volkskrant*.

■ Myrte Dujardin

Televisie

Diepzeeduiken in Harry Potter

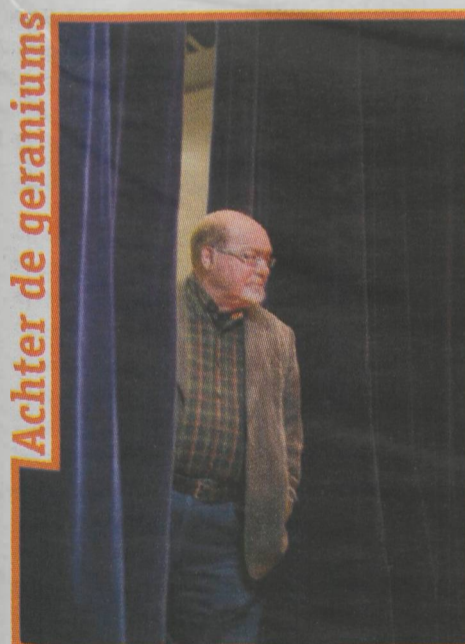
Het was weer een circus toen *Harry Potter and the Deathly Hallows* afgelopen zomer verscheen. Om middernacht bestormden fans van over de hele wereld, zoals gebruikelijk bij de lancering van een nieuwe Harry Potter, de boekhandels. En om 1 minuut over 12 sloeg hare J.K. Rowling zelf haar laatste boek open om aan 1700 toehoorders een stuk voor te lezen. Een recensent noemt de toestanden treffend "het megalomane summum van boekenmarketing". In de documentaire *De laatste Harry Potter van J.K. Rowling*, uitgezonden op de eerste dag van het nieuwe jaar, vraagt regisseur James Runcie zich terecht af wat het geheim achter het succes van de Potterboeken is. Het is jammer dat hierop uiteindelijk geen antwoord komt, hoewel de

makers de schrijfster niet minder dan een jaar gevolgd hebben en zelfs binnendrongen in de intimiteit van Rowlings schrijfproces.

Wel legt de documentaire netjes de inspira-tiebronnen en diepere lagen in Rowlings werk bloot. Zo is er gefilmd in het bos aan de rand waarvan de familie woonde en dat het decor werd voor haar fantasieën over mysterie, beto-vering en intrige. Ook komen we erachter dat de dood van Rowlings moeder het oeuvre drenkt in duisternis. Natuurlijk haalt de schrijfster her-inningen op aan de periode waarin ze begon aan haar eerste boek, toen ze als depressie-ve huismoeder leefde van een uitkering. Later blijkt zelfs dat ze haar eigen depressie personi-fieert in de *Dementors*, gevreesde creaturen die

huizen in de smerigste krochten en die enkel gedijen in wanhoop en verval. Ze zuigen alle vrede, hoop en geluk weg uit de lucht om hen heen. Maar wat hebben interviewers toch altijd met de autobiografische elementen in boeken? Is het de hoopvolle gedachte dat *the girl next door* met een doorsnee leven en lijdend aan volksziekte nummer twee een wereldberoemde auteur kan zijn? Gelukkig is het Rowling zelf die relativeert als ze na jaren weer huilend in het flatje staat waar ze haar eersteling schreef en waar nu haar werken staan in andermans boekenkast: "Mijn levensverhaal lijkt wel een soort publiciteitsstunt, maar wel eentje met een sprookjeseinde."

■ Danielle Stals

Achter de geraniums

Boer, vrouw, heer, gesprek

Geschreven op de dag nadat het programma *Boer zoekt vrouw* een nieuw kijkcijferrecord vestigde. Meer dan 3.400.000 Nederlanders zagen op Driekoningenavond hoe ten plat-telande een man in de kracht van zijn leven hunkerde naar die ene vrouw die alles in zich verenigt. Een meid in de stal, een dame voor de ramen en vrijmoedig in bed. Niet ongenegen de geit te melken, de mesthuishouding te doen en zelf te baren. Boer en publiek gevangen in de spanning en emoties van het ultieme gemengde nieuws. Op RTL 7 kon men tegelijkertijd kijken naar de nooit eindigende voetbalbabbel tussen Johan Derksen, grofgebekt onnieuwsproducent zonder weerga, Wim van Hanegem, bijna zwij-gend orakel met pretoogjes en de Gast van de week, onder voorzitterschap van Wilfred Gui-

nee, de ideale schoonzoon die poogt Johan D. te behoeden voor strafzaken, uitlegt wat Wim van H. bedoelt en de gast beschermt tegen onherstelbaar afbranden en afzeiken. Het is mooie televisie. Net kunst: het gaat er niet om wat er gezegd wordt maar hoe. In totaal heeft één op de twee tot drie Nederlanders – kinderen en uithuizigen niet meegerekend – een alge-meen christelijke feestdag wel zeer ontspannen en verstrooid afgerond.

Kortgeleden was ik blij verrast door het ini-tiatief van een aantal verontruste landgenoten die de zender Het Gesprek oprichtten. Als tegenwicht tegen de oppervlakkige beuzela-rij van het gewone televisieaanbod wilden zij vierentwintig uur lange gesprekken uitzenden. Ontspannen, onthaast, niet gelikt, vooral diep-

gaand. Sinds enige weken zit de zender ook in het pakket van de Maastrichtse kabel. Voor je het weet zit je een uur lang te kijken naar de schrijver Thomese die moeizaam formule-rend uitlegt wat hij met zijn laatste boek heeft bedoeld. Of naar een rechts onderonsje tussen Kamerlid Fred Teeven, apostel van de veilig-heid, en journalist Theodoor Holman, nationaal celebrant van vrijheid als recht om te kwetsen. Of gewoon naar een openhartig gesprek tussen twee toneelspelers over regisseurs en hun heb-belijkheden. Ben ik nu een gelukkig en verrijkt mens door deze uitbreiding van het serieuze televisieaanbod? Ik weet het niet. Nader bericht volgt. Voorlopig betwijfel ik of ik wel wil zien wat ik net zo goed kan horen.

■ Hans Philipsen

Moet je lezen! Evolutie en personeelsbeleid

De gedachte dat de eeuw van de fysica voorbij is en dat de eeuw van de biologie is aangebro-ken, is inmiddels al bijna een cliché. Wanneer zelfs fysici zeggen dat de theoretische fysica van de laatste decennia nooit voorbij de wis-kunde zal raken, dan lijkt het pleit toch echt beslecht. En van de drie grote baardmannen – Freud, Marx en Darwin – heeft de laatste nu de alleenheerschappij, al zou ik zelf met name Freud niet te snel willen afschrijven. Toch is de grote aandacht voor de evolutietheorie een recent verschijnsel, en dan met name de evo-lutionaire benadering van menselijk gedrag, waar biologen zelf soms met enige verbazing kennis van nemen. Een term als evolutionaire psychologie is pas eind twintigste eeuw opge-

komen en termen als evolutionaire economie of evolutionaire religiestudies zijn van nog recen-ter datum. We worden overspoeld met krant-en- en tijdschriftartikelen en de boeken over dit onderwerp zijn niet meer bij te houden. Er werd gesnakt – in elk geval door mij – naar een boek waarin deze ontwikkeling overzich-telijk in kaart wordt gebracht. Voor een bril-jante en beknopte inleiding tot de evolutie-theorie hadden we al Bas Harings *Kaas en de evolutietheorie* (2001). Maar het tweede deel hiervan 'De evolutietheorie en verder...' was toch minder bevredigend. Daarvoor hebben we nu David Sloan Wilsons *Evolution for everyone: How Darwin's theory can change the way we think about our lives* (2007). Het is lang gele-

den dat ik zo'n opwindend en vaak ook geestig boek heb gelezen.

De vraag is natuurlijk of we ook iets aan dit boek hebben als faculteitsmedewerker. Dat de meeste faculteiten niet functioneren als een collectief brein, zoals Wilson mooi laat zien bij bijen, dat was ons al bekend. De concurren-tie tussen de medewerkers, die aan alle kanten wordt aangewakkerd, laat dat ook niet toe. Van-daar deze waarschuwing uit het domein van de kunstmatige selectie. In een experiment om de productie van eieren te vergroten werd uit zes hokken met kippen het hok met de hoogste pro-ductie gekozen. Na zes generaties bleken de kip-pen uit dit hok nog meer eieren te leggen dan de eerste generatie. In een ander experiment

werden uit de zes hokken de kippen gekozen met de hoogste productie en bij elkaar gezet. Het resultaat was schokkend. Na zes generaties bleek deze groep veranderd in een stel agres-sieve psychopaten. De kippen leken bezig elkaar het eieren leggen onmogelijk te maken. Ze zagen er ook niet meer uit. Bij sommige kip-pen zat er geen veer meer aan hun lijf. Nu denkt u natuurlijk dat ik hier stiekem een evolutionair commentaar geef op het hooglere-nbeleid voor vrouwen aan onze faculteit. Dat zou al te kinderachtig zijn. Bovendien leggen hanen geen eieren, dus ik moest het wel met deze kippen doen. En toch, het heeft mij wel aan het denken gezet.

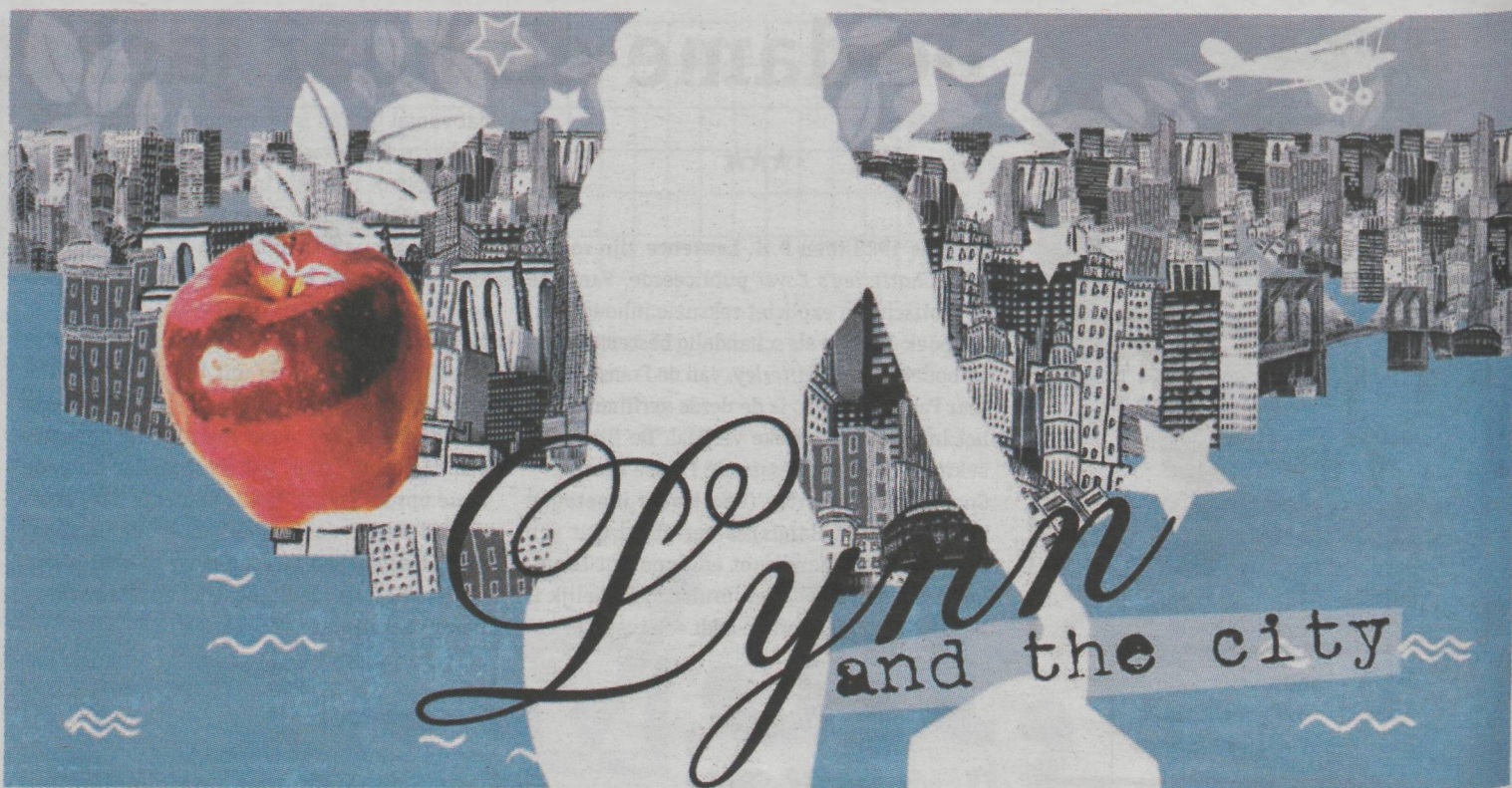
■ Jan de Roder

Carnaval

Het vuurwerk knettert nog na. De oliebollen zijn nog niet goed en wel verteerd. En na alle overdaad en kitsch van de afgelopen feestmaand haalt Nederland opgelucht adem. Het is tijd voor rust. Soberheid.

Eenvoud. Behalve in het zuiden van Nederland dan. Er staat voor de katholieke Nederlanders namelijk een nog veel belangrijker feest voor de deur: carnaval. Geen hond die meer weet waar het feest oorspronkelijk voor bedoeld is, maar daar gaat het ook niet om. Carnaval is tegenwoordig vooral bedoeld als een excuus om een orgie te houden. Het is drie dagen lang vreten, zuipen en potentiële bedpartners scoren. Het is wel een orgie waar extreem veel voorbereiding in gaat zitten. Die voorbereiding nemen we in Limburg dodelijk serieus. De echte diehards zitten onder de kerstboom al carnavalskrakers te neuriën en hun kostuum te decoreren. Carnaval is geliefd want als je op sommige gebieden in je leven gefaald hebt, krijg je met carnaval een tweede kans. Je mag dan legitiem in de huid van iemand anders kruipen. Het is daarom vooral een geweldig feest als je sociaal een beetje onhandig bent. Nog nooit was contact maken zó makkelijk. Men plaatst een opmerking á la 'ik heb een fetisj voor aabare stoffen' en de buit is binnen. Ik heb altijd graag carnaval gevierd en heb het in alle 21 jaar van mijn leven nog geen één keer overgeslagen. Ik houd van de vrolijkheid, de losbandigheid, de pracht en de praal. Maar de laatste jaren is de lol er wel af aan het gaan. Carnaval begint een andere gedaante aan te nemen. Het is niet meer het feest zoals ik dat ken. Het aantal mensen dat in mijn ogen weinig in Limburg te zoeken heeft met carnaval neemt toe. Het feest verliest bovendien zijn authentieke karakter door mensen die denken dat het omhangen van een bloemetjesgordijn afdoende verkleiding is. Ook de sfeer wordt ieder jaar grimmiger. Meer vechtpartijen, meer mensen die zich bijna dood drinken. Meer aanrandingen. Toen ik vorig jaar in het grauwe ochtendlicht de zoveelste kabouter Plop zijn frieten zag uitkotsen nam ik een besluit. Dit jaar vier ik geen carnaval maar ga ik op vakantie. In een oord waar ze het niét vieren welteverstaan. Ach, misschien zeur ik wel. Het feit dat ik niet drink zorgt er natuurlijk wel voor dat ik alles haarscherp zie. Dat ik zie dat mijn geliefde carnaval ontspoord en nep wordt. Iedereen die wel carnaval gaat vieren geef ik het advies een van de woorden van 2007 in acht te nemen: comazuipen! Dan merk je niks en vergeet je alles.

Toen de Duitse Andreas en de Franse Lorraine elkaar ontmoetten, was hij bezig met een motorreis rond de wereld, en zij net bijna geëlektrocuterd onder een Indiase douche. Next thing they knew zaten ze samen op die motor, op weg naar Oost-Europa; wachtend voor het stoplicht werden ze in de rug aangereden door een auto waarvan de bestuurder waarschijnlijk kleurenblind was. Allerhande gebroken botten en een revalidatie van ongeveer een jaar in Lorraine's studio in Parijs volgden; een jaar waarin een bezoekje aan de markt, door al het gips en de krukken, een dagtaak was. Daarna verhuisden ze naar New York, waar Andreas een fotografieopleiding aan het International Center of Photography volgde, en Lorraine aan Columbia aan een Master Kunstgeschiedenis begon.

Ik ontmoette hen een jaar later, tijdens een fotografieseminar, en om de één of andere reden namen ze mij onder hun hoede. Ze maakten me wegwijs in de West Village en Meatpacking District, namen me mee naar de galeries in Chelsea, probeerden me te koppelen aan één van hun vrienden, en we reden samen naar Upstate New York voor een lange hike in een natuurpark. Ze hielden van New York, al was er één ding dat Lorraine minder goed beviel: het feit dat de

vrienden die ze er maakte, altijd op een goed moment weer wegtrrokken.

Want dat is New York: een stad waar mensen constant in-en-uit gaan. Pendelaars uit Brooklyn, Queens, the Bronx en Staten Island komen dagelijks Manhattan op en af; studenten, stagiaires, reizigers en werknemers bezoeken de stad voor een paar maanden, een jaar, misschien twee. Het maakt de stad dynamisch, zoals het cliché wil; New York wordt voortdurend van nieuwe energie voorzien. Het zorgt er voor dat je overal nieuwe mensen ontmoet, de één met een nog interessanter verhaal dan de ander – en ook, dat iedereen heel erg goed wordt in het vertellen (en aandikken) van die verhalen over zichzelf.

Maar het feit dat New York een city in transit is maakt ook dat iedereen altijd bezig is met aankomen of weggaan. Dat gesprekken onvermijdelijk uitdraaien op de volgende stap, de plek waar je hier ná naartoe wil – dat je je thuis voelt, maar ook altijd een beetje ontheemd en onrustig. En het betekent ook, dat de mensen die je in september leerde kennen, waar je in oktober en november aan gehecht raakte en die in december kerst en oud en nieuw met je vierden, in januari plotseling verdwijnen.

Met name deze week staat mijn sociale leven in

het teken van een mini-exodus. Tina, uit Denemarken, verhuist donderdag naar Berlijn; Tim gaat zaterdag terug naar Frankrijk.

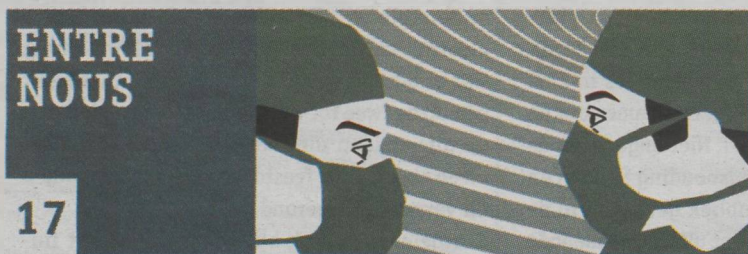
En Andreas en Lorraine hebben zojuist al hun meubilair op een boot naar Europa gezet; aanstaande dinsdag vertrekken ze samen naar Parijs, waar zij voor een museum wil gaan werken, en hij aan een derde leven als freelance fotograaf begint. Afgelopen weekend gaven ze een afscheidsfeest in hun lege appartement – maar ik ging er niet heen.

Ik heb zo'n hekel aan afscheid nemen, dat ik het liever maar helemaal oversla; een struisvogelmentaliteit waar het de voorbijheid der dingen betreft.

Ik had gedacht dat ik er onderhand wel tegen zou kunnen, maar het went nooit: dat mensen weggaan – en dat deze draaideurstad geen plek is, om te blijven.

■ Lynn Berger

Iedere veertien dagen schrijft Lynn Berger afgestudeerd aan het University College Maastricht en sinds september 2006 masterstudent Amerikanistiek in New York - over haar belevenissen in de VS

Het is begin januari en pa Miedema is er nog steeds.

Na het kerstdineetje dat door zijn toedoen bijna uit de hand liep maar door behendig diplomatiek optreden van Anna alsnog in rustiger vaarwater belandde, bracht Jaap de oude man naar boven, naar de logeerkamer. Een paar uur later, ze slapen al, stoot Anna haar man aan: "Hoor je dat? Wat is dat voor geluid?"

Ergens in het grote huis klinkt het alsof iemand zachtjes maar ritmisch de gashendel van een motorfiets heen en weer beweegt, *hung, hung, hung*, daarna is het even stil, dan opnieuw. Jaap staat met een vloek op, "verdomme, ze gaan toch niet met kerstmis inbreken hè", maar eenmaal op de overloop is duidelijk dat het geluid uit de kamer naast hen komt. Hij opent de deur en hoort zijn vader ingehouden snikken. Jaap verstijft, zou het liefst de deur weer dichtgooien. Een huilende vader, dat was niet bepaald afgesproken, dat vloekt met de stilzwijgend gegroeide onderlinge verhoudingen. Aan de ene kant Jaap die bereid is aan een minimum van sociale verplichtingen als zoon te voldoen, zij het zonder veel enthousiasme en altijd met een zorgvuldig bewaarde afstand. Aan de andere kant de oude bullebak die begrepen heeft dat hij zich voor de lieve vrede beter kan inhouden. Zolang die codes worden gerespecteerd, en zeker zolang er geen sprake is van enige werkelijke intimiteit, is onderling verkeer voor Jaap te verdragen.

Maar nu overschrijdt pa werkelijk alle grenzen. Jaap treft hem half rechtop in bed, in zijn blauwe streepjespyjama. Met horten en stoten komt het verhaal eruit. Dat hij zo ongelukkig is sinds ma dood is, zo alleen, en dat hij ook wel weet dat hij zich misdragen heeft de afgelopen avond maar dat hij het zo moeilijk vindt om het anders te doen. Jaap is op de rand van het bed gaan zitten, zo veel mogelijk naar het voeteneind. Met stijgende ergernis beziet hij het tafereel. Meer dan ergernis, walging bijna. De potentiaat die zich vernedert, die stamelend door zijn tranen heen medelijden probeert op te wekken.

"Het was handiger geweest als je dat van te voren had bedacht", zegt hij.

"Wa-hat?"

"Voordat je die rotopmerkingen over mij en Marietje maakte bedoel ik."

"Dat weet ik j-jongen, dat wee-heet ik."

"Nou, doe het dan niet, verdomme."

Zijn vader kijkt hem aan, schuldbevestigd, en begint weer zachtjes te snuiteren. Jaap vervolgt: "En als je eenzaam bent moet je meer onder de mensen gaan. Ze organiseren toch wel dingen in dat bejaardenhuis? Daar kun je dan toch aan meedoen?"

Het is even stil. "Zo ben ik niet, ik houd niet van die onnozele spelletjes die ze daar spelen. En met die mensen heb ik niks." Hij haalt zijn neus op, zoekt naar een zakdoek. Op dat moment komt Marietje binnen, die boven met haar jongens op zolder slaapt. "Wat is hier gaande? Ik hoorde vreemde geluiden."

Jaap wijst met een kort gebaar naar zijn vader. "Hij heeft er spijt van, van vanavond, en hij is eenzaam. Zegt-ie."

Even later staan ze beiden op de gang, fluisterend. Marietje: "God Jaap, zouden jullie hem niet een tijdje hier kunnen houden? Bij mij gaat het echt niet, en Anna is overdag toch thuis?"

"Anna? Zie je het voor je? Die kan hem wel schieten."

"Voor eventjes maar, dat hij weer een beetje tot zichzelf kan komen. Alsje-blijft. En misschien valt het wel mee. Ik bedoel, hij verandert. Dit is voor het eerst dat ik meemaak dat hij zijn excuses aanbiedt."

"Ja, omdat-ie iets van me wil."

"Alsjeblijft Jaap."

■ Kootje Bikker
► Wordt vervolgd

Aflevering gemist? Zie www.observant.unimaas.nl, onder 'vaste rubrieken'